

Forumul studențesc

organ al consiliului uniunii asociațiilor studenților comuniști din c. u. timișoara ● anul XV ● nr. 1 (110) ian.-feb., 1987 ● 12 pag. 3 lei ●

OMAGIU TINEREȚII REVOLUȚIONARE LA MULȚI ANI IUBIT CONDUCĂTOR!

„Doresc să asigur, și cu acest prilej, întregul nostru popor că voi face totul, și în viitor, pentru întărirea continuă a forței și unității partidului, a capacității sale de a uni și orienta energiile creatoare ale întregii națiuni în direcția înfăptuirii neabătute pe pământul României a celei mai drepte și umane societăți - societatea socialistă și comunistă -, a înălțării patriei noastre, libere, independente și suverane, pe culmi tot mai înalte de civilizație, bunăstare și progres.”

NICOLAE CEAUȘESCU

Slăvind Eroul

Să ne trăiți în pace, iubit conducător,
La zi aniversară poporul vă urează!
Să ne trăiască Omul ce țării îi durează
Prin gânduri îndrăznețe un falnic viitor.

Erou al libertății și spirit novator
În stima nației gândul și faptele-l așează.
Să ne trăiți în pace iubit conducător,
La zi aniversară poporul vă urează!

Trăiască-n sănătate conștiința ce vibrează
Pe coarda bunăstării unui întreg popor,
Cel ce-și iubește țara, al păcii luptător
Ce-uitindu-se pe sine, asupra-ne veghează -
Să ne trăiți în pace, iubit conducător!

Sorin Trocan ■

SUB SEMNUL MARILOR ANGAJAMENTE

Asemeni întregului nostru tineret, tinerii din județul Timiș întâmpină marele eveniment din martie a acestui an cu rezultate deosebite în activitate, constituind un minunat prilej de a evidenția bogatele tradiții de lupte revoluționar-patriotice ale tineretului, contribuții deosebite aduse la lupta pentru eliberarea națională și socială a poporului nostru, pentru lichidarea exploatarei și asupririi, pentru edificarea societății socialiste în România.

Aniversarea a 65 de ani de la crearea U.T.C. constituie un moment în care tineretul județului nostru, prin muncă, creație și învățatură, prin rezultatele din ce în ce mai bune obținute în toate domeniile, își reafirmă legământul solemn de a urma întotdeauna partidul, de a îndeplini exemplar sarcinile încredințate, de a face totul pentru a se arăta demn de rolul și

PAVEL KASAI ■
Secretar al Comitetului
Județean Timiș al U.T.C.

(continuare în pag. 4)

SĂRBĂTOAREA AMFITEATRELOR

1957—1987. Arc de timp ce și-a pus amprenta asupra întregii munci și vieți studențești din patria noastră, timp în coordonatele căruia a luat ființă, a pulsat la amplitudine maximă, a acumulat remarcabile rezultate, organizația noastră revoluționară, a generației din perimetrul amfiteatrelor, laboratoarelor și sălilor de seminar.

Fiecare aniversare se constituie într-un moment de bilanț, de analiză retrospectivă și de angajamente, de proiecte realiste și îndrăznețe, de soluționare pertinentă a multiplelor căi și mijloace vizând îndeplinirea obiectivelor asumate.

Asemeni tuturor tinerilor României socialiste, discipolii Almei Mater Timisiensis își des-

COSTINEL DOBRE ■
(anul IV — Fac. Șt. Econ.)
vicepreședinte al Consiliului U.A.S.C.-C.U.

(continuare în pag. 4)

EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU

In ceasurile de biruință, deschizătoare de noi cicluri ale existenței noastre și ale istoriei, pășim cu încredere și demnitate înainte, mândri de mărețele înfăptuiri ale prezentului socialist, conștienți de importanța sarcinilor ce ne revin, trasate exemplar de documentele Congresului al XIII-lea al partidului.

Privind retrospectiv activitatea desfășurată în anul precedent — primul an al celui de-al 8-lea cincinal — consemnăm cu satisfacție marile realizări pe calea dezvoltării economico-sociale a patriei, a făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și a comunismului pe pământul românesc. Prin eforturi susținute, concentrice, ale întregului nostru popor, am reușit să realizăm o creștere a producției industriale de peste 7 la sută

demnitatea unui întreg popor.

Viața noastră, independența și forța noastră, viitorul însuși al națiunii, determinante ale științei necesității acestui unic și unitar efort, își dezvoltă succesele mari și durabile înăuntrul oamenilor. Forța vizionară, de o inestimabilă rodnicie, a ctitorului României moderne, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a operat modificări de substanță în

conștiința oamenilor. Faptele sint oamenii, idealurile, gândurile îndrăznețe.

Strâns uniți în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, transformând unitatea noastră de ideal și de faptă într-un factor de permanență și într-o forță motrice a progresului, vom izbîndi noi și mari victorii.

Perspectivă rodnică ale unui timp eroic

față de anul precedent, obținînd progrese însemnate în sporirea productivității muncii și ridicarea nivelului tehnic și calitativ al produselor, în creșterea eficienței economice și a venitului național, înregistrînd în domeniul agriculturii cea mai mare recoltă de cereale din istoria țării — de peste 28 milioane tone.

Planul unic de dezvoltare economică-socială pe anul 1987 prevede obiective concrete, realiste, de mare angajare și afirmare a geniului creator al neamului, constituind un „instrument viu de stimulare a inițiativei creatoare a tuturor organismelor statului nostru democratic, a tuturor colectivităților de oameni ai muncii”.

Se vor aloca, pentru dezvoltare, în anul 1987, nu mai puțin de 285 miliarde lei, venitul național va spori cu 8—9 la sută, valoarea producției-marfă industriale cu 6—7 la sută, valoarea producției globale agricole cu 5,5—6,5 la sută. Se vor construi încă 150.000 apartamente (cu 10.000 mai multe ca în 1986), calitatea vieții — esența întregii noastre politici — va spori în formă și conținut, înălțînd

DIN INIMĂ, CINSTIRE

Grandioasele înfăptuiri și ctitorii, rod al muncii creatoare a harnicului nostru popor, mărturisesc cu puterea adevărului unitatea de nezdruccinat a întregii națiuni în jurul partidului, în jurul secretarului său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. Trăim și muncim într-o glorioasă epocă, ale cărei dimensiuni se măsoară prin îndrăzneala proiectelor noastre, prin înălțimea marilor împliniri, prin măreția perspectivelor.

În acest strălucit cadru, la început de nou an — care va consemna alte mărețe pagini de glorie în cronică de aur a celei mai înfloritoare epoci din istoria României —, printr-o superbă tradiție a neamului nostru, aceea de a cinsti marile personalități care definesc prin tumultul activităților lor progresul social, politic, științific sau cultural, avem bucuria să aniversăm, cu nețărmurită dragoste, ziua de naștere și îndelungata activitate revoluționară a tovarășei academician doctor inginer ELENA CEAUȘESCU, membru al Comitetului Politic Executiv al Comitetului Central al partidului, prim viceprim-ministru al guvernului, președinte al Consiliului Național al Științei și Învățămîntului, președinte al Comitetului Național Român „Oamenii de știință și pacea”. Această sărbătoare scumpă întregii noastre națiuni, prilejuiește omagierea unei proeminente personalități, cu o contribuție de prim rang la viața socială și politică a țării, strălucit militant al partidului, exemplu de neînfricat revoluționar pentru cauza clasei muncitoare, eminent om de știință de largă recunoaștere internațională.

Omagiul pe care îl aduce întreaga națiune celei mai bune dintre fiicele sale este puternic pătruns de înalta apreciere dată îndelungatei activități revoluționare în rîndurile Partidului Comunist Român, cutezanței și pasiunii cu care tovarășa ELENA CEAUȘESCU a luptat în asprii ani ai ilegalității pentru triumful idealurilor comuniste, al dreptății și adevărului, precum și contribuției valoroase pe care a adus-o în anii de istorie nouă a patriei la înfăptuirea revoluției și construcției socialiste, la puternica afirmare a României pe plan internațional.

Viața și activitatea tovarășei ELENA CEAUȘESCU, înaltele sale calități politice și morale o așează la loc de cinstire între personalitățile de seamă din istoria contemporană, ale celor care și-au închinat puterea de muncă și de creație binelui țării și propășirii ei. Prezentă încă

din tinerețe în centrul luptelor revoluționare ale clasei muncitoare, ale întregului nostru popor pentru libertate socială și națională, tovarășa ELENA CEAUȘESCU a înrîurit prin claritatea și fermitatea opțiunilor sale ideologice și politice desfășurarea multor momente cruciale ale istoriei acestor lupte, așa cum a fost, de pildă, marea demonstrație antifascistă de la 1 Mai 1939.

Înaltul prestigiu al tovarășei ELENA CEAUȘESCU, eminent om politic și comunist devotat cauzei sociale, se îmbină în mod fericit, cu personalitatea sa științifică, de savant de renume mondial. Ca președinte al Consiliului Național pentru Știință și Învățămînt, tovarășa ELENA CEAUȘESCU a adus și aduce o contribuție esențială la orientarea activității de cercetare științifică spre obiectivele prioritare ale progresului socio-economic, la elaborarea și înfăptuirea politicii partidului de dezvoltare a științei și tehnologiei, la realizarea unei organice integrări între învățămînt, cercetare și producție, militînd cu fermitate pentru mobilizarea întregului potențial creator al națiunii noastre la soluționarea mai rapidă și cu eficiență sporită a problemelor pe care le pun în fața științei și tehnologiei dezvoltarea continuă, susținută, a economiei românești, noua etapă a revoluției tehnico-științifice contemporane. Datorită îndrumării cu înaltă competență de către tovarășa academician doctor inginer ELENA CEAUȘESCU, știința românească se afirmă pregnant în procesul de înnoire și modernizare a industriei și agriculturii, în accentuarea laturilor intensive ale dezvoltării economice, în realizarea saltului calitativ în toate domeniile — imperative majore ale actualului cincinal, magistral statuate la cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român.

O contribuție de excepțională semnificație la sporirea prestigiului științei românești, o au lucrările științifice de înaltă ținută ale tovarășei ELENA CEAUȘESCU, opere teoretice unanim apreciate și traduse în nerumărate țări, că o dovadă a interesului și prețuirii de care se bucură în rîndul oamenilor de știință.

Aspectelor fundamentale și practice ale chimiei macromoleculare — domeniu de stringentă actualitate al chimiei moderne — tovarășa academician doctor inginer ELENA CEAUȘESCU le-a consacrat patru volume al unei importante serii de lucrări științifice, lucrări de referință ale domeniului, „Cer-

cetări în domeniul sintezei și caracterizării compușilor macromoleculari”, „Polimerizarea stereospecifică a izoprenului”, „Noi cercetări în domeniul compușilor macromoleculari” și „Cercetări în chimia și tehnologia polimerilor”, care au fost traduse în limbile rusă, germană, engleză, franceză, italiană, greacă, chineză, japoneză, olandeză, spaniolă și coreeană.

Înaltul stadiu de dezvoltare a științei românești n-ar fi, desigur, posibil fără un învățămînt puternic, fără o școală care să țină seama de toate cuceririle științei. La toate marile realizări din domeniul învățămîntului, la orientarea fundamentelor programatice ale acestuia, tovarășa ELENA CEAUȘESCU și-a adus și își aduce o contribuție de excepțională însemnătate. Datorită concepției sale de organizare, pe temeiuri noi, adecvate cerințelor actuale și de perspectivă, învățămîntul românesc poate să traducă în viață nobila misiune de a da țării specialiștii de care are nevoie, oameni care să ducă România pe noi culmi de progres și civilizație.

Îmbinînd calitățile proprii patriotului înflăcărat cu acelea ale omului de știință, care își dedică întreaga energie creatoare binelui și fericirii popoarelor, idealurile de pace și prosperitate ale umanității, tovarășa ELENA CEAUȘESCU acordă o importanță deosebită problemelor legate de răspunderea ce revine oamenilor de știință și cultură în înfăptuirea unei lumi mai bune, a unei noi ordini internaționale, în apărarea și consolidarea păcii. Preocupată în mod constant de necesitatea afirmării ca un mijloc de dialog și comunicare între națiuni, tovarășa academician doctor inginer ELENA CEAUȘESCU, ca fondator și președinte ales al Comitetului Național Român „Oamenii de știință și pacea” militează activ pentru ca minunatele cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii, energia nucleară să fie puse în slujba dezvoltării pașnice a civilizației umane.

Asemeni întregului nostru popor, în unitate de suflet și voință, studenții și cadrele didactice din Centrul Universitar Timișoara aduc un vibrant omagiu tovarășei academician doctor inginer ELENA CEAUȘESCU, ca expresie a profunde prețuirii a întregii activități desfășurate, alături de secretarul general al partidului tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, spre binele și fericirea poporului, pentru pace, colaborare și progres social, pentru cauza socialismului în lume.

EPOCA MĂREȚELOR ÎMPLINIRI

La scara fiecărui timp, istoria își definește valențele prin faptele durabile ce-i dau plinătate și sens, pr'n forța novatoare și profund umanistă a ideilor ce o susțin. Istoria României contemporane se raportează, astfel magistral, la valorile ei supreme, în toate laturile dominante, afirmându-și nobilul scop, torentul creator și de voință în esența înfăptuirilor prezentului ardent. Este legitimitatea timpului nostru de fertilitate deschidere spre noi aripi de lumină, de împliniri îndrăznețe, este epoca de glorioasă demnitate umană, ce poartă numele marelui ei ctitor, revoluționarul încercat și patriotul exemplar, vizionarul realist și militantul neobosit pentru pace și bună înțelegere, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

Dând glas bucuriei de a munci și crea în „EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU”, mândri de a fi contemporani cu marele erou al țării, al cărui luminos exemplu de viață și luptă revoluționară ne este far călăuzitor, noi — studenții acestor ani de

noile condiții deschise, în țara noastră, prin victoria revoluției de eliberare națională și socială. Cu deplin temei, putem afirma că toate marile înfăpturi de după Eliberare, sînt rodul muncii întregului nostru popor care, sub conducerea înțeleaptă a partidului clasei muncitoare, a dat măsura geniului său creator. Inșă veritabila sa vocație de constructor, de făuritor al bunurilor materiale, s-a identificat, a concentrat în toată măreția sa în perioada simbol a devenirii României socialiste, deschisă de istoricul forum al comunistilor, din anul 1965.

Un timp eroic, a cărui inimă pulsînd pentru binele și demnitatea națiunii, și-a împletit cunună de lauri între marile ctitorii ale neamului — și Transfăgărășanul, și Metroul Capitalei, și Canalul Dunărea-Marea Neagră, și marile cetăți ale luminii, și ale pînii industriale, și modernul sistem de învățămînt, și bastioanele științei și tehnicii — toate, purtînd amprenta inconfundabilă a tim-

pentru pace și rațiune, evenimentul politic major din 23 noiembrie 1986 — referendumul național privind reducerea unilaterală de către țara noastră cu 5 la sută a efectivelor, armamentelor și cheltuielilor militare — reliefează o dată în plus că unicul argument al dezarmării, imperativul definitiv al contemporaneității, rămîn faptele, iar întregul popor, sprijinind ferm glasul conducătorului său, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, au hotărît în numele rațiunii: PACE.

Întregul tineret universitar, în acest moment omagial, sărbătorește un OM ȘI O ISTORIE NOUA, dărîrea și patosul revoluționar al celui care ne este luminos și scump părinte, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

Gîndurile și sentimentele noastre cinstesc amplitudinea și profunzimea unui ev de glorioase înfăptuiri, înțelepciunea, ctitorului ce a statuat învățămîntul românesc la cotele noului, integrării și modernului.

LUMINĂ PENTRU LUMINA ȚĂRII

împliniri fără precedent în cartea de aur a istoriei patriei — asemeni întregului popor, în unitate de cuget și simțiri, aducem primos de recunoștință Primului Bărbat al Țării.

Omagiindu-ne eroul, cinstim spațiul generos de libertate și democrație inaugurat de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, sărbătorim pe OMUL care — proclamînd că socialismul se clădește cu poporul și pentru popor — cu pilduitoare fapte revoluționare a canalizat energiile creatoare ale celor ce muncesc, ne-a înflăcărat inimile, ne-a mobilizat voințele, dîndu-ne sentimentul participării directe la plămădirea istoriei.

Omagiindu-ne eroul, cinstim o viață dedicată din cea mai fragedă tinerete comunismului, cauzei celor mulți și oprimați, cauzei construirii celei mai drepte orînduirii din istorie pe pămîntul patriei, cauzei independenței și suveranității României.

Omagiindu-ne eroul, cinstim istoria devenirii noastre, efortul plin de abnegație al milioanele de muncitori, țărani și intelectuali care la chemarea însuflețitoare și urmînd pilda supremă a celui ce stă în fruntea lor, au redimensionat existența, au proclamat, cu atributele hărniciei și inteligenței, destinul de civilizație și bunăstare al patriei.

Inaltele calități de revoluționar și patriot înflăcărat, definitorii excepționalei personalități a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU — afirmate cu strălucire în anii ilegalității, ai marilor bătălii pentru adevăr și dreptate, pentru egalitate și eliminarea exploatării, s-au dezvoltat continuu în

pului nostru. Memoria clipelor le-a dat însemnul de glorie al arhitectului lor, al omului de omenie din a cărei gîndire înțeleaptă s-au născut marile opțiuni strategice ale dezvoltării patriei, sub a cărui conducere au trecut și trec în faptă mărețele noastre planuri.

Puternica personalitate, gîndirea științifică, inițiativele istorice ale tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU și-au pus din plin amprenta asupra cursului dinamic, creator al edificării societății socialiste în România, evidențiind justetea politicii partidului nostru, originalitatea soluțiilor adoptate în rezolvarea problemelor fundamentale ale organizării și conducerii societății, aplicarea creatoare a concepției materialismului dialectic și istoric la condițiile social-istorice concrete din România.

Continuare dialectică a politicii interne, politica externă a României — monumentală construcție științifică a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU — a cunoscut și cunoaște, în anii de după Congresul al IX-lea al partidului, un dinamism fără precedent în istoria patriei. Astăzi, în arena mondială, cuvintele „CEAUȘESCU” și „ROMANIA” au devenit sinonime ale păcii, ca o largă și elogiioasă recunoaștere a meritelor de excepțională însemnătate ale secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, la promovarea idealurilor de pace și progres social, de colaborare și bună înțelegere.

Pentru că România, ca „Țară a Păcii” și președintele ei, „Erou al Păcii”, militează consecvent

Generația „EPOCHI NICOLAE CEAUȘESCU” aduce un fierbinte omagiu, prin cuvintele Telegrammei adresate LUI de către Consiliul Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România „Noi, tînăra generație universitară, pe deplin conștientă de marile răspunderi pe care ni le conferiți în strategia făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintate a României spre comunism — șansa unică a angajării noastre în istorie și pentru istorie — urmăm cu entuziasm și dăruire partidul, pe dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarăse NICOLAE CEAUȘESCU, simbolul suprem a tot ceea ce sîntem și a ceea ce vrem să devenim, exemplul strălucit de identificare din cea mai fragedă tinerete cu aspirațiile fundamentale ale poporului căruia îi aparțineți, făcîndu-ne din însuflețitoarele dumneavoastră chemări cuvîntul de ordine al gîndului și faptei noastre de zi cu zi.”

Prezența tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la cirna destinului țării reprezintă înșăși chezașia împlinirilor, a înălțării României pe noi trepte de lumină, în perspectiva generoaselor orizonturi ale comunismului.

La marea întîlnire cu istoria, cu tumultul creator al „EPOCHI NICOLAE CEAUȘESCU”, cu ctitoriile vremurilor noastre înalte, tînăra generație a amfiteatrelor universitare, asemeni întregului nostru popor, își exprimă adevărată nemărginită dragoste și înflăcăratul omagiu tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, sufletul și inima, artizanul genial al evului nostru socialist.

„Hotărîrea unanimă a Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii de a se conferi tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU „Medalia de aur a păcii” a fost determinată de prețuirea de care se bucură, în cadrul mișcării mondiale pentru pace, contribuția deosebită pe care secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a adus-o de-a lungul întregii sale vieți la promovarea cauzei păcii și securității internaționale, o recunoaștere a activității neobosite pe care a desfășurat-o în slujba progresului țării și construirii socialismului în România, a asigurării unei vieți noi, libere, independente și prospere pentru poporul român.”

(ROMESH CHANDRA,
președintele Consiliului Mondial
al Păcii)

☆

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, eminent conducător al poporului român, militant de seamă al mișcării comuniste și muncitorești internaționale, desfășoară o amplă activitate internațională ca militant pentru pacea lumii.”

(KIM IR SEN,
secretar general al C.C. al Partidului
Muncii din Coreea, președintele
R. P. D. Coreene)

☆

„Apreciam cu multă stimă rolul deosebit pe care îl aveți în realizarea unor adevărate legături de prietenie între popoare, pentru destinare. Dumneavoastră, stimate prieten, ați făcut ceea ce v-a dictat conștiința, manifestîndu-vă convingerile în necesitatea slujirii omului; de aceea sînteți iubit de oameni și ați cîștigat stima și pre-

țuirea istoriei. Iată de ce omenirea vă rămîne mult îndatorată.”

(HUSSEIN IBN TALAL,
regele Regatului Hașemit
al Iordaniei)

☆

„Poziția adoptată de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, de guvernul

re la independență, la pace, la progres. Consider că are absolută dreptate președintele NICOLAE CEAUȘESCU cînd afirmă că un eventual război nuclear între cele două superputeri ar avea ca un prim și principal rezultat distrugerea totală a continentului european.”

ROMÂNIA ÎN LUME

Cu o puternică forță s-au impus în conștiințele oamenilor de pretutindeni, prin gîndirea sa cutezătoare, novatoare, prin inițiative strălucite, contribuțiile de o deosebită însemnătate teoretică și practică ale tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la punerea în lumină a necesității și evidențierii căilor realiste de acțiune, alcătuirea unor programe concrete, viabile, cu un amplu ecou internațional, în direcția traducerii în viață a dezideratului fundamental al omenirii.

Numeroși conducători de partid și de stat, șefi de guverne, reprezentanți de frunte ai vieții internaționale au dat și dau o înaltă prețuire, acestei activități care l-au consacrat pe tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, ca unul din cei mai proeminenți și clarvăzători oameni politici ai contemporaneității, reliefind justetea și cutezanța ideilor președintelui României socialiste, originalitatea și profunzimea soluțiilor propuse, imensul său travaliu politic pentru făurirea unei lumi mai bune și mai drepte, fără arme și războaie.

și poporul român a fost permanent pozitivă și de aceea cald apreciată de mișcările de eliberare din Africa și de S.W.A.P.O. îndeosebi. Ajutorul material considerabil primit din partea României a reprezentat pentru noi un important sprijin pentru a continua lupta pentru eliberarea națională.”

(SAM NUJOMA,
președintele S.W.A.P.O.)

☆

„Președintele NICOLAE CEAUȘESCU este o personalitate care a influențat, la nivel mondial, concepțiile cu privi-

Cred că și noi trebuie să subliniem bucuria mare cu care am ascultat propunerea dumneavoastră privind reducerea cu 5 la sută a cheltuielilor militare.”

(ANDREAS PAPANDREU,
prim-ministru al Republicii Elene)

☆

„M-a impresionat personalitatea președintelui NICOLAE CEAUȘESCU și rămîn cu impresii deosebite despre cel ce se află la conducerea României, fără dornică să-și dezvolte cooperarea ei cu alte națiuni. România depune e-

forturi susținute pentru consolidarea păcii și înțelegerii, inclusiv prin numeroasele contacte directe care duc la dezvoltarea colaborării bilaterale, a colaborării internaționale.”

(MARGARET THATCHER,
prim-ministru al guvernului
Marii Britanii)

☆

„Președintele NICOLAE CEAUȘESCU se impune azi ca o mare personalitate politică. Renumele domniei sale depășește granițele României și ale Europei, dobîndind dimensiuni mondiale.”

(GHEORGHIOS MAVROS,
președintele Partidului

☆

Uniunea de Centru din Grecia) „Concepția novatoare, realistă a șefului statului român cu privire la realizarea unei lumi mai bune și mai drepte se reflectă practic în întreaga operă, în toate documentele la elaborarea cărora a luat parte, adoptate pe plan bilateral sau multilateral.”

(HUGO ADRIAENSSENS,
președintele grupului parlamentar
de prietenie Belgia—România)

☆

„Dăm o deosebită apreciere rolului activ jucat de România prietenă, sub conducerea președintelui NICOLAE CEAUȘESCU, clarviziunii și modului global în care acționează pentru pace, pentru ca popoarele să trăiască în relații de frăție și înțelegere, conștienți că ființa umană este amenințată în momentul de față de cele mai grave și mai diverse pericole și că se impune să acționăm împreună pentru salvarea acesteia.”

(MOHAMED HOSNI MUBARAK,
președintele Republicii Arabe Egipt)

„SĂ TRĂIASCĂ UNIREA ROMÂNILOR”!

În istoria multimilenară a poporului român, lupta pentru refacerea unității politico-statale a fost trăsătură dominantă și constantă a vieții sale. Strămoșii noștri, geto-dacii, au fost printre puținele popoare din Europa care, în secolul I î.e.n. au reușit, sub conducerea marelui rege Burebista, să pună bazele statului dac centralizat și independent pe care inscripția de la Dionysopolis l-a numit imperiu. Această moștenire statală nu s-a putut păstra în condițiile întinse ale mileniului migrațiilor.

Răgazul temporar acordat de populațiile migratoare a permis ca între secolele VIII—XIII societatea românească să cunoască o rapidă dezvoltare. Astfel, s-au creat condițiile necesare trecerii la forme de organizare politică superioare, la formațiuni politice de tip feudal. Ultimul val de migrații cît și expansiunea unor state feudale vecine, a făcut însă ca procesul istoric obiectiv de unificare a formațiunilor politice prestatale din spațiul carpato-danubian-pontic să nu ducă la constituirea unui singur stat, ci la formarea a trei state feudale românești: Voievodatul Transilvaniei, Muntenia și Moldova. Deși despărțite prin granițe politice impuse, între cele trei țări românești au existat permanente legături economice, politice, militare și culturale. Suportul moral al acestor legături l-a constituit conștiința unității de neam, limbă, teritoriu și de cultură materială și spirituală, ce au stăpînit pe toți românii din spațiul intra și extra carpatic. Existența acestei conștiințe și stadiul de dezvoltare a societății românești au determinat ca în anul 1600, poporul român, să reușească ca sub conducerea lui Mihai Viteazul să refacă unitatea sa politico-statală, prin unirea Transilvaniei și Moldovei cu Muntenia. Această refacere a unității a incomodat marile puteri feudale vecine în tendințele lor de expansiune teritorială. Intervenind cu forțe armate, au destrămat unitatea politico-socială a poporului român. Deși Unirea din 1600 a fost de scurtă durată, ea a devenit simbolul luptei generațiilor următoare pentru libertate, unitate și independență, luptă ce a căpătat proporții și dimensiuni noi în procesul istoric obiectiv de formare și afirmare a națiunii române și al marilor mișcări sociale de secolele XVIII și XIX. În programul revoluțiilor de la 1784, 1821 și 1848, ideea unității național-statale a tuturor românilor a ocupat un loc important. Este epoca în care publicațiile apar cu titluri deosebit de semnificative: „Dacia literară”, „Magazin istoric pentru Dacia” ș.a. Societățile secrete înființate își iau și ele denumiri încărcate de ideea unității: „Frăția”, „Asociația literară a României”, „Societatea studenților români de la Paris”. În 1839 se constituie „Partida Națională” în programul căreia, intitulat simbolic „Act de unire și independență, unirea românilor într-un stat național ocupa un loc central. Este perioada în care Costache Negri invocă unirea în cuvinte de aleasă simțire patriotică: „Trăiască România unită! (...) În visurile mele înflorit se arată viitorul României. Sîntem milioane de români răzlețiți! Ce ne lipsește ca să ajungem un neam tare? Unirea Numai Unirea! Să trăiască unirea românilor!”

Acest ideal atît de scump poporului român a fost clar exprimat la Blaj unde cei peste 40.000 de români adunați pe cîmpia „Libertății” au stîrnat într-un singur glas: „Vrem să ne unim cu țara!” Înăbușirea revoluției de la 1848 de către forțele militare străine nu au putut stînge voința de libertate și unitate a poporului român, nu au putut opri un proces istoric obiectiv, cu tradiții seculare. În deceniul VI al secolului trecut, cînd condițiile externe — ca rezultat al războiului Crimeii — erau mai favorabile, lupta românilor pentru unitate național-statală a căpătat o amploare deosebită. Revoluționarii români aflați în străinătate au desfășurat o intensă muncă pentru a face cunoscut opiniei publice și guvernelor statelor europene dorința arzătoare a poporului la unitate. În acest scop au fost editate publicații militante, ca: „România viitoare”, „Republica română”, s-au stabilit legături cu revoluționarii polonezi, maghiari, italieni, sîrbi, cu Comitetul democratic de la Londra, ce acționa în direcția recunoașterii de către puterile europene a dreptului popoarelor la unitate național-statală.

Ca urmare a acestor eforturi și a intereselor pe care țările române le reprezenta pentru puterile europene, problema unirii Moldovei cu Muntenia a fost dezbătută la conferințele europene din 1855, 1856 și 1858. În funcție de interesele economice și politice pe care le aveau în această parte a Europei, marile puteri s-au pronunțat — în problema unirii — pentru sau împotriva. În timp ce Rusia țaristă, Franța, Sardinia și Prusia s-au pronunțat în favoarea unirii, Imperiul otoman și cel habsburgic s-au pronunțat împotriva. În această situație, poporul român a tras concluzia că unirea nu putea veni din afară, ci ea trebuia înfăptuită dinlăuntru. Ca urmare, la 24 ianuarie 1859, prin dubla alegere a lui A. I. Cuza, națiunea română a înfăptuit unirea Moldovei cu Muntenia, punînd bazele statului național modern român. Unirea din 1859, de la care oamenii muncii din țara noastră aniversază 128 ani, a fost actul de voință și de luptă a poporului român.

Referindu-se la importanța istorică a acestei Uniri, secretarul general al partidului nostru, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU spunea: „Unirea principatelor a avut o uriașă semnificație pentru evoluția social-politică a poporului nostru, ea a deschis noi perspective dezvoltării forțelor de producție, angajării României pe drumul civilizației moderne, constituie un moment epocal în procesul plămădirii statului național unitar român.”

Conf. univ. dr. GH. I. OANCEA ■

(continuare din pag. 1)

locul conferit în societate, împreună cu întregul popor luptînd fără preget ca marile programe de dezvoltare economico-sociale, în profil teritorial, stabilite de Congresul al XIII-lea al P.C.R., indicațiile și orientările secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, date cu ocazia vizitelor de lucru efectuate în județul Timiș să fie duse la îndeplinire în condiții mereu mai bune.

Acum, în anul celei de a 65-a aniversări a creării U.T.C., organizația noastră județeană cuprinde peste 122.000 de membri cu peste 13.000 mai mult față de anul 1980.

De aceea, această configurație complexă a organizației noastre județene de tineret nu este decît expresia sintetică a unei activități care se regăsește, practic, în fiecare localitate a județului. În fiecare unitate economică, rezultatele bune înregistrate de colectivele de oameni ai muncii încorporînd în mod pregnant și eforturile tinerilor, ale organizațiilor U.T.C., care acționează cu consecvență pentru îndeplinirea sarcinilor de producție, pentru creșterea calității și eficienței muncii de educare comunistă, revoluționară a tinerilor.

Implicîndu-se responsabil în activitatea de îndeplinire exemplară a sarcinilor ce revin județului nostru în actualul cincinal în domeniile industriei, agriculturii, cercetării științifice, prin muncă patriotică și alte activități specifice organizațiilor de tineret U.T.C.-iștii timișeni ilustrează cartea de vizită ce o prezintă la cea de a 65-a aniversare a U.T.C. cu remarcabile fapte de muncă: în anul recent încheiat, pe șantierul județene și locale de muncă patriotică, s-au executat lucrări în valoare de peste 16.134.426

SUB SEMNUL MARILOR ANGAJAMENTE

lei din care în contul Comitetului județean al U.T.C. au intrat 683.200 lei, antrenînd peste 3000 de tineri; în industrie s-au realizat lucrări în valoare totală de 364.575.000 lei.

În cadrul campaniei de toamnă din agricultură, tinerii din județul nostru au recoltat, depănușat și transportat peste 600.000 tone porumb, au recoltat, decoletat și transportat 151.000 tone sfeclă de zahăr, au recoltat și transportat 10.000 tone legume, 10.700 tone fructe, 49.900 tone cartofi, peste 33.000 tone struguri, precum și o serie de alte lucrări, a căror valoare totală este de peste 29 milioane lei.

Sub îndrumarea permanentă a Comitetului județean al U.T.C., organizațiile U.T.C. au inițiat ample acțiuni de colectare și reintrodurerea în circuitul economic a materialelor refolosibile — colectînd peste 9.000 tone de ferose, peste 1.000 tone neferose, peste 298 tone hîrtie, peste 600.000 buc. borcane, 700.000 buc. sticle din unități economice și din afara lor, fiind redată circuitului productiv.

Toate aceste acțiuni, desfășurate au dus la realizarea planului de muncă patriotică finanțată a organizației județene a U.T.C. de 14.198.000 lei, în proporție de 116% față de planul pe 1986 cu 8.447.802 mai mult ca în anul 1980.

A munci mai bine, cu sporită eficiență, luptînd pentru promovarea noului în gîndire, muncă și viață, pentru creșterea pregătirii profesionale, pentru lărgirea orizontului de cunoaștere, însușindu-și și trăind în spiritul principiilor, normelor și valorilor comuniste, ale eticii și echității socialiste, tineretul județului nostru, ale cărui eforturi sînt unite de către organizația comunistă revoluționară, înțelege să răspundă prin fapte mult mai mari minunatelor condiții ce-i sînt asigurate pentru împlinirea celor mai cuceritoare vise, grijii și preocupării părintești pe care o poartă partidul, personal secretarul său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, prietenul și îndrumătorul drag al tinerei generații din patria noastră socialistă.

La aniversarea organizației noastre revoluționare, noi, tinerii, vom răspunde ca întotdeauna prezent la datorie, cu sentimentul că menirea noastră supremă este de a sluji patria, poporul, de a face totul pentru cauza Partidului Comunist Român — forța politică conducătoare a societății în lupta eroică spre trepte tot mai înalte, de civilizație și progres, în libertate și demnitate.

Astfel, apropiata aniversare a creării U.T.C. va fi întîmpinată de organizația județeană Timiș a U.T.C. cu noi și remarcabile fapte de muncă, acțiuni politico-educative, cultural-artistice, prinos și omagiu pe care tinerii timișeni le dedică partidului, secretarului său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, sîrbătorii organizației comuniste de tineret.

(continuare din pag. 1)

fășoară tumultul activității lor în atmosfera de vibrantă angajare revoluționară și efort mobilizator, generată de aniversarea a 65 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist și a 30 de ani de la înființarea Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România.

Obiectivul major, care a stat permanent în centrul atenției Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul Universitar Timișoara l-a constituit concentrarea eforturilor în scopul antrenării tuturor studenților pentru dobîndirea unor temeinice cunoștințe profesionale, pentru însușirea și aplicarea concepției revoluționare, materialist-dialectice și istorice despre lume și viață, pentru amplificarea și valorificarea superioară a resurselor de inventivitate și creație științifică.

În acest sens, pledează rezultatele valoroase obținute în întrecerea „Fiecare A.S.C.-colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților”, șapte din cele douăsprezece colective înscrise în întrecere ocupînd locuri pe podium. Calitatea muncii de ansamblu a fost confirmată prin atribuirea Consiliului U.A.S.C. din Centrul Universitar Timișoara a locului secund în cadrul întrecerii „Tineretul, factor activ în îndeplinirea obiectivelor deceniului științei și tehnicii, calității și eficienței”, prin cele 160 de premii și mențiuni la concursurile profesional-științifice, 113 premii și mențiuni, la conferința națională a cercurilor științifice studențești sau cele 9 premii și 4 mențiuni la fazele finale ale Concursului creației tehnico-științifice studențești.

SĂRBĂTOAREA AMFITEATRELOR

Expresie elocventă a înaltei responsabilități și maturități politice manifestate de cele 136 organizații A.S.C. de an și 13 Consilii A.S.C. din facultățile timișorene, aceste rodnice împliniri reflectă o stare de fapte, un puternic îmbold pentru ridicarea continuă a ștachetei calității muncii.

Este răspunsul faptelor și simțămintelor tinere față de grija părintească acordată de partid și statul nostru, personal a secretarului general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, științei și învățămîntului, generației tinere, grijă concretizată prin dezvoltarea unui sistem modern de învățămînt, dotat cu o puternică bază tehnico-materială, edificii apărute pe harta hîrniciei patriei în special în epoca pe care, cu legitimită îndrie patriotică, o numim „EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU”, sinonimă în conștiința noastră cu „Epoca elanului revoluționar”.

Formarea omului nou, cu o conștiință înaltă, promotor al ideologiei și culturii revoluționare — sînt cîteva obiective deosebită importantă în activitatea organizațiilor A.S.C. Subordonat lor, se realizează pregătirea politico-ideologică a studenților comuniști — în cadrul a 378 cercuri politico-educative, 47 cercuri de dezbateri politico-ideologice și 56 cercuri de pregătire politico-ideologică a cadrelor A.S.C.-, acțiuni organizate în vederea realizării educației patriotice, moral-cetățenești, internaționaliste, materialist-științifice și umanist-revoluționare a viitorilor ingineri, economiști, profesori, medici și agronomi.

Se circumscriu acelorasi obiective și activitățile culturale organizate la Casa de Cultură a Studenților și în cluburile studențești din facultăți și institute, ale căror rezultate vin să completeze, să rotunjească bilanțurile — în anul precedent cu alte 54 premii obținute la faza finală a celei de-a XVI-lea ediții a Festivalului Artei și Creației Studențești, înscriind pentru actuala etapă națională 136 de formații și interpreți timișoreni.

Desigur, sfera de cuprindere este mult mai mare, integrînd rezultatele din domeniul sportului, turismului și muncii patriotice.

În acest an cu semnificații majore pentru mișcarea de tineret din patria noastră — în care se împlinesc 65 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist și 30 de ani de la înființarea Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România — studenții și cadrele didactice din Centrul Universitar Timișoara sîntem hotărîți ca, prin faptele noastre de muncă și creație, dedicate plener marelui operă de faurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, să nu precupețim nici un efort în vederea îndeplinirii cu cinste a tuturor sarcinilor încredințate.

Tehnologică pentru Automatizări), unde-și desfășoară activitatea, un institut cu multe cadre tinere, media de vîrstă fiind doar de 29 de ani.

— Ce ți-a oferit și ce nu ți-a oferit facultatea în formarea ta ?

— Dragoste de meserie, prin exemplul unor adevărați dascăli, și o pregătire teoretică serioasă. Nu mi-a oferit însă o perspectivă clară asupra problemelor pe care este chemată profesia să le rezolve.

STAGIARUL ?

Un maratonist pe prima sută de metri

— Cu ce probleme se confruntă un stagiar la integrarea sa în producție ?

— Pe scurt, cu transformarea mai multor idealuri nebuloase într-un drum concret, la care se adaugă lupta cu rutina, o autodisciplinare a gândirii.

— Și posibilitățile de cercetare ?

— Să nu uităm: cercetarea este direcționată permanent de probleme concrete. La I.P.A. sîntem orientați în principal pe comenzi numerice și aplicații de proces. Posibilitățile de cercetare nu sînt mai puține decît își imaginează un student idealist, ci sînt diferite.

— Profesiunea pentru care ai optat își dă satisfacțiile dorite ?

— Desigur, în măsura în care ești suficient de competent să știi ce să ceri de la ea.

— Ce ar mai fi de adăugat ?

— Ar mai fi de adăugat faptul că răspunsurile de mai sus nu pot să caracterizeze decît pe foarte puțini ingineri stagiați. De aceea, studenții trebuie să fie conștienți că pentru a-și practica profesia, marea lor majoritate trebuie să și-o impună. Să nu uite că soarta aceasta privilegiată cere sacrificii pe care nu toți sînt dispuși să le facă.

G. DANIELA ■

— Eleonora, unii clasifică: studenți buni și... mai puțin buni!

— Un student nu se apreciază numai după index, ci și după prezența spiritului său. Pentru mine, și unii și alții, sînt colegi. Toți îmi sînt dragi pentru ceea ce ne leagă — studenția. Un „re“ am avut cu studierea îndrumătorului de plajă. Slabe stimulente de vacanță.

— Se poate filozofa suficient de mult despre pasiune și dăruire. Totuși, ce înseamnă pasiune ?

— Să vrei totdeauna mai mult de la viață. Să-ți pretinzi ție o îndoită exigență, să lupți pentru autoperfecționare.

— Și dăruire... ?

— Voi răspunde cam așa-sînt studentă la chimie pentru că... am vrut să fiu. Verbul a vrea, deseori, îți împlinește visul copilăriei. Să nu intrăm în amănunte, însă.

— Ce înseamnă studenția, în virtutea obișnuinței ?

— Seriozitatea faptelor împlinite. Din interiorul ei; nu ai posibilitatea viziunii de ansamblu. Îți lipsește imaginea de profunzime. A treia dimensiune a studenției... ești tu. Ca și artistul plastic, rămii — pe alocuri — insensibil la frumusețea naturii, pe care o contactezi per-

manent

— Aruncînd în balanță amintirile...

— Stai să mă gîndesc. Da, la Balul Bobocilor eram în grupul de protocol. Cînd mi-au sărutat mîna, știam că miros a măsline... De asemenea, nu poți uita ușor aerul captivant, de discotecă, al căminului din preajma sesiunii.

— Înainte de a fi pesimistă...

— Sîntem studenți. Admir, prin urmare, cursurile ce țin pasul cu ultimile noutăți în materie, formînd „o cultură în genere“. În calitate de șefă a comisiei profesional-științifice, nu pot trece cu vederea practica efectuată la Făgăraș, rămasă în memorie ca „utilă și utilată“.

— Să revenim la o posibilă definiție a studenției...

— Simplu. efemeritatea clipelor de neregăsit.

Surprinde emoția sinceră a acestei studente, aparent atît de sigură pe reacțiile sale senzoriale. Pentru Eleonora Suciu (an V-T.C.O.), ca studentă, clepsidra a măsurat multe, tocmai cît să confirme ideea — Istoria unei generații se scrie cu majuscule bătute la poarta cunoașterii.

MIRCEA MITRUȚIU ■

TINEREȚEA, VÎRSTA CERCETĂRII

Se spune că tineretea este vîrsta cercetării. De fapt, pentru un cercetător, tineretea este mai mult o vîrstă spirituală, caracterizează deopotrivă pe cei aflați în pragul căutărilor sau pe cei cu fire argintii pe tîmple. Acest patos sufletec, asociat unui spirit critic și unei perseverente căutări sînt definiții și pentru colectivul de cercetători de la Catedra de Electronică aplicată.

Surprinzîndu-i aplecați peste complicate scheme sau plăcuțe, cu zeci de componente, e firesc să-ți pui întrebarea — Cu ce se ocupă acești experți ai misterioasei lumi a tranzistoarelor și cipurilor ?

— Cadrele didactice și personalul TESA sînt împărțite în colective mari de lucru, după direcțiile de cercetare aprofundate: măsurări electrice și electronice, roboți industriali, electronică medicală și prelucrări de semnale — arată secretarul științific al catedrei, asist. univ. dr. ing. Marian Dancău. — Aceasta nu reprezintă o împărțire riguroasă, organizatorică, ci faptică, și

s-a produs în mod firesc în urma grupării cadrelor didactice corespunzător preocupărilor științifice. Fiecare din aceste colective organizează seminarii în scopul expunerii rezultatelor cercetărilor proprii sau a stadiului unui domeniu științific de interes major.

Natura cercetărilor efectuate se înscrie în două grupe — contractuale, realizate pentru întreprinderi și institute din întreaga țară, respectiv fundamentale, cu intenția de sporire a rezervei de metode și soluții cu largă aplicabilitate practică. Direcțiile propriu-zise de cercetare vizează domeniile de vîrf ale specialității — exploatarea noilor surse de energie și economisirea energiei, creșterea productivității muncii prin robotizare și automatizare, studii de perfecționare a aparaturii de măsurare și identificarea unor noi metode de investigație.

Temele propuse spre investigație implică cercetări uni- sau multidisciplinare, rezultatele fiind, deseori, neașteptate. Astfel, exploatarea noilor sur-

căutări ale unor colective multidisciplinare, formate din specialiști ai facultăților de Mecanică și Electrotehnică. A treia direcție de cercetare implică participarea Catedrei de Măsurări electrice și electronice cu largi și fructuoase colaborări, de pildă, cu prestigioasa firmă I.A.E.M., precum și colectivul de Electronică medicală condus de prof. univ. dr. ing. Anton Policec. Dintre beneficiarii rezultatelor acestui colectiv nu pot fi omise Institutul de Medicină Timisoara, Spitalul Județean etc.

Dar cum sînt implicați studenții în această muncă de cercetare ?

Întrebării îi dă curs același interlocutor. „Școala are, prin excelență, un rol formativ, și noi, cadrele didactice căutăm să-i învățăm pe actualii studenți — viitorii noștri colegi — să dea dovada unui înalt profesionalism, să fie conștienți de răspunderea pe care o au atunci cînd proiectează sau conduc fabricația oricărui tip de produs. Un rol determinant în crearea conștiinței profesionale a studenților îl are munca defășurată de aceștia alături de cadrele didactice în activitatea de cercetare.“

Bilanțurile sînt, oarecum, mulțumitoare, concretizînd 70 teme materializate în lucrări științifice; 21 din cele 56 lucrări prezentate la Sesiunea de comunicări științifice a cercurilor studențești fiind distinse cu premii și mențiuni, iar la faza națională — trei mențiuni și un premiu special.

Se remarcă o adîncire a colaborării între cadrele didactice și studenți, relație în care aceștia devin, de fapt, colegi și coautori ai unor lucrări științifice. Ideea este succint ilustrată de o serie de teme, ca: „Probleme ale interfațării memoriei video MRTV-100 cu o instalație de prelucrare a imaginilor“ (autori: asist. univ. dr. ing. M. Oteșteanu asist. univ. ing. V. Gui, conf. univ. dr. ing. C. Toma, stud. V. Tomisinet), „Asupra implementării algoritmului de reglare numerică a vitezei unui motor de curent continuu cu microcalculatorul 8085“ (autori: asist. univ. ing. I. Bogdanov, abs. A. Precup, și „Sistem de recunoaștere automată a vorbirii în timp real“ (autori: asist. univ. ing. L. Fortuna, ing. K. Fazekas, stud. Gere Kis Zsolt).

Intrînd în aceste laboratoare, găsești niște dascăli adevărați alături de studenți devotați pasiunii lor.

Cine sînt ei ? Niște oameni care și-au pus toate puterile în slujba rațiunii, a progresului și a științei.

DANIELA GROS ■

PANORAMIC STUDENTESC

● În perioada vacanței de după sesiunea de iarnă, studenții timișoreni au beneficiat de 83 locuri în tabere gratuite în stațiunile Sinaia, Predeal, Bușteni și Vatra Dornei și de 90 locuri în tabere cu contribuție în stațiunile Mamaia și Semenic. Deci, pentru cei mai silitori (și merituoși) studenți, un fericit prilej de deconectare în taberele alpine și de practicare a inotului.

● Cel ce are, din întîmplare, drum spre vreo colegă din căminul 13/C, va fi contrariat de ineditul programului de liniște afișat cu mare tam-tam: între orele 15—18 și 22—7. Ne întrebăm ce s-o fi întîmplînd acolo în restul timpului ?

● În „Cronica noutăților“ (Scnteia tineretului nr. 11698), reputatul ziarist Horia Alexandrescu ne driblează scurt, „furîndu-ne“ cuvintele din gură. Domnia sa menționează, printre altele: „În revista timișoreană „Orizont“, o rubrică de sport, semnată de scriitorul Teodor

Bulza, care ne place din ce în ce mai mult Sincer...“ Appendix: „Nouă (N.R. — Forumiștilor) ne-a plăcut totdeauna.“ Raliem acestei opinii un alt cuvînt de laudă destinat „Breviarului săptămînal“ (Drapelul Roșu) — semnatar Marcel Tolcea — frapant și neiertător Mercur într-ale sportului (de scenă și de culise).

● Semnalăm apariția unui nou grup satiric la Facultatea de Electrotehnică, intitulat TROTICA. Debutul lor furtunos s-a produs la gazeta de perete a facultății, cu texte curat studențești. Așteptăm continuarea, căci se pare că debutul a fost de bun augur.

● Noutăți la capitolul „Sanctiuni“, aflate de pe afișerele facultăților Institutului Politehnic: la peste 10 absențe nemotivate, în primul semestru, se rețin din bursă un număr de zile egal cu numărul de absențe. În plus, unii bursieri se aleg și cu M.S. sau M.S.A. (Asta, deci, pe lângă reținerea din bursă!).

● Perimetrul culinar al locatariilor Complexului Studențesc s-a restrîns la cifra 4. Cea de-a cincea „cantină“, adică chioșcul de langoși din fața cantinei 1/C, a dispărut. Și cînd te gîndești că langoșii sînt atît de delicioși.

● În căminul 16/C, o suculentă „Gazetă literară“ proprie inițiativă sau influențele „nocive“ eminate din camera 23 a susamintitului cămin ?

● La Casa Universitarilor, în data de 9 februarie, în cadrul cenaclului literar a citit poezie Eugen Bunaru. A prezentat Daniel Vighi. Ex-redactorii forumiști (încă) foarte activi !

● Mihai Eminescu, DORINȚA, „trimiterile“ poetice ale textului — este titlul expunerii susținute de prof. univ. dr. Ghe. I. Tohăneanu, tot la Casa Universitarilor, cu ocazia aniversării zilei de naștere a marelui poet român.

● Excelent recital de poezie și muzică, pe versuri de Mihai Eminescu, susținut la 15 ianuarie, de membrii Studioului de teatru „Thalia“ al Casei de Cultură a Studenților, sugestiv intitulat „Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie?“

● În ziua de 31 ianuarie, la Casa de Cultură a Studenților, a avut loc vernisajul expoziției de Cartofilie „Turism în ilustrate“, organizată de Cercul de Bibliofilie în colaborare cu O.J.T. Timiș. A prezentat neobositul prof. univ. dr. Ion Iliescu.

● Speologia hibernală în actualitate: — este nostalgia trimiterii a coloanei de gheață ivite din coastele căminului 15/C, redat locatariilor la începutul noului an universitar, după o lungă și „susținută“ renovare. Ar fi păcat ca situația să se repete și la căminul 11/C, închis din motive identice.

PRIMUM:

„Vă mulțumesc (...) pentru publicarea interviului „Gurja Himal“.

Materialul dedicat studenților este foarte bun, poate puțin prea elogios — ceea ce mă pune din nou în inferioritate — ca de multe ori cînd sînt „aplaudat“. Aceasta mă obligă să fiu cît mai aproape sufletește de toți tinerii buni, sinceri și demni, care-și croiesc un drum drept în viață. Sînt deplin incredințat că avem un tineret minunat care va ști să preia stafeta noastră și s-o urce mai sus de înălțimile Himalalei (...) vă mai doresc un drum care să vă oblige la învingerea spirituală. Vă rog nu fiți supărat de această ultimă urare, dar numai prin învingerea obstacolelor interioare și a celor dinafară ne putem purifica de balastul care de multe ori ne ține prea mult legați de un pămînt cenușiu și steril.“

● Ce mai face studentul în sesiune? Joacă bridge, table și, mai rar șah. (În pofida faptului că Timișoara este de multă vreme un nucleu de bază al eșichierului românesc. Recent, Margareta Mureșan, Ligia Jicman — campioana „en titre“, Cristina Bădulescu — lidera junioarelor, plus șahiștii marilor cluburi I.A.E.M. și Electromotor—Medicina). Vin puternic din spate „Imperial“ și, normal, miușele de fotbal. Pare-mi-se, corect, din moment ce studenții încep să aibă terenuri în incinta Complexului studențesc.

POLIPHEM ■

PRELUDIU

„Dar cite nu se pot intimpla in sesiune?
 Bunăoară, bunicii ăştia, simpatici și atenți, să omită a te felicita prompt — într-o telegramă lux, deschisă, pentru ca toți colegii de palier să afle valoarea cunoștințelor tale de Geometrie — sau, să nu-ți pună (O scăpare de neînțeles, pur și simplu!) în pachetul trimis cu personalul de Baia-Mare, clătitele preferate, cu magiun? (deși mare-necaz nu ar fi, căci suflă-te-l mai indulcești tu cu bomboanele cumpărate de la Alimentara din colț — parcă tot mai dulci sînt zaharicalele pregătite de mama acasă!)
 Sau — cine știe? — să ai ghinionul (așa ești tu, mare ghinionist!) să nu repeți ultimul curs de Algebră, și să-ți cadă tocmai din el cele două subiecte de oral... Degeaba ai știut de zece, ghinionul ăsta te obsedează, îți diminuează puterile... Dar vei merge la „mărire”, la toamnă, amăgind nouă-le în zece.

Poate, vrei să înveți, dar nu te lasă o amărită de bubă, ce tocmai în sesiune și-a găsit de lucru, oropsindu-te de liniștea ta sufletească. O fi vreun furuncul, un carbuncul? Sau, o banală bubiță, pusă pe glume?! Cum te hotărăști greu, clipe prețioase se scurg în defavoarea ta. Și, internul ăsta de cămin e dat dispărut de citeva zile, cînd dintr-o simplă privire te-ar putea lămuri.

Nu, încă nu este lamentabilă situația, te-ai înscris în „graficul” de studiu — cu alte cuvinte, ești „la zi” — comprese reci ai destule, dar parcă lighea nul cu apă este cam mic și nu ai altul pe măsura poftelor tale. Uite-așa de mare, și adînc, cit să intri pînă la genunchi în el. Ar trebui brevetat un asemenea obiect, spre satisfacția deplină a viitorilor studenți... Și ar mai fi... Ce-am vrut să zic! Na, c-am uitat, și era ceva important! De’ nu-nimic, să treacă numai examenul ăsta și ți-aduci tu aminte. Precis, nu te înșeli...“

Iar, cînd soneria ceasului interferează pe traseele tale neuronale, activînd sistemul reticulat, te decizi a te scula. Privești ne-ncrezător limbile ceasului buclucaș, apoi îți dai cu palma peste frunte: „Cum? Azi am examen? Peste poate! Unde este cursul 10 de Mașini termice?! Era, parcă acolo o formulă cam dubioasă...”

Ursul de la... Clăbucet-Sosire

Nu vă alarmați. Nu a năvălit nici un asemenea mamifer pe pîrtia de la Clăbucet-Sosire. Ursul de care este vorba în titlu, este una și aceeași persoană cu, simpaticul și neobositul animator, Fitzy Arieșanu care în această minunăță iarnă și-a strîns oștile (a se citi brigada A.S.E.) și a descins în tabăra de la Predeal. Abia ajuns aici nu s-a lăsat, s-a zbatut și a organizat ediția I-a a Sărbătorilor Zăpezii—Predeal—1986.

E normal ca prestigioasa-i personalitate să nu treacă neobservată (de altfel acest lucru este deosebit de dificil: vînd în vedere cele peste 100 de kilograme de care dispune — fără rucsac și schiuri). Dar să lăsăm persoana lui Fitzy în pace și să vedem ce a reușit să realizeze.

În primele momente ale manifestării au fost recepționate (cu ajutorul membrilor grupului satiric Geo al Facultății de Geologie din București — normal că din Capitală că doar nu era să se incurce cu provincia) mesajele de salut ale unor televiziuni de peste hotare. În continuare ne-a fost supus atenției cel mai nou stil de dans (snowing-dance) care bineînțeles că a întrunit sufragiile tuturor. De altfel s-a și propus ca amintirea probă să fie inclusă în programul Jocurilor Olimpice de Iarnă. În cele din urmă competiția propriu-zisă a demarat cu cunoscuta alergare în 3 (trei) picioare (partenerilor — doi la număr un el și o ea — le sînt legate strîns gamba-le urmînd ca în această lejeră poziție să parcurgă distanța care îi separă de primul brad — (circa 50 de metri) Dificila probă a fost cîștigată de reprezentanții Bucureștilor. Coincidență sau nu, concurenții cîștigători (ai unei sticle de șampanie) erau membrii ai sus-numitei brigăzi. A doua probă a constat în tradiționala alergare în saci prin care s-a dovedit încă o dată că numai cine participă poate să cîștige. De departe cea mai gustată disciplină în concurs a fost schiul economic (adică cit mai mulți pe o amărită pereche de schiuri). În hazul general s-au perindat echipe formate din 3-5-8 și la sfîrșit 10 (zece) persoane pe o pereche din mai sus amintitele accesorii. Fericții care au reușit această performanță erau reprezentanții ospitalierei noastre gazde — Predealul. În încheiere încercarea de dans pe schiuri: a fost în parte estompată de neputința de desfășurare a concurenților. Toate probele urmărite au generat hazul și buna-dispoziție celor aflați pe pîrtie la acele frumoase ore ale dimine-

til. Îți mulțumim Fitzy și vom mai veni și la edițiile viitoare. Pe curînd!

NICULINA PLOEȘTEANU

Caravana clipelor

Zăpadă, soare, timp frumos, pîrtie bună — reazemul gîndurilor noastre pline de încredere și blîndate cu sacoze de tot felul și cu rucsac-ul cel galben... Gînduri de voie bună, adîlmecînd zăpada pufoasă și tinerețea înălțimilor. De la

Studentie in

Pentru cei o mie și ceva de studenți și blatiști, „șarjele de foc” ale Perlei Moldovei — am numit Slănic Moldova — au incins atmosfera interioară, comandate cu patos și studiată revărsare sub generosul (și totodată adulatul) generic al „Galelor Amfiteatrului”.

Atmosfera incendiatoare de umor și voie bună, artă subtilă — C.T.C.-ul extraordinar! — „Bum“-ul, „A.S.E.“-ul, „Energetica” — într-o elastică confruntare a ironiei (pe scenă și extra) — „Divertis“-ul la superlativ, un prezentator cu reverele întorse și cu buzunarele pline de caustic — Tony Grecu, nu? — alături, uneori, de Ioan Luchian Mihalea cu „Song“-ul cel veritabil, monopolizator de aplauze și interminabile „bis“-uri.
 Dar ce a lipsit? Nimic!

Protecția contra... emoțiilor nu a funcționat

Pentru studenții anului V, sesiunea de iarnă este ultima tresărire de orgoliu. Uitate vor fi de acum toate emoțiile, iar „spaima” examenelor va rămîne doar o dulce amintire. Dar, pînă atunci, trebuie totuși să treacă... sesiunea. Și chiar dacă e ultima, chiar dacă e mai lungă decît de obicei, este totuși a sesiune, cu mari implicații în „contul” mediei finale.

Vineri, 6 februarie, i-am găsit pe studenții grupei 252 a anului V — Energetica — în febra examenului de P.R.A.M. Examenele orale își au sublimul lor puls, ațîț de spontan și... necesar. În primul rînd acel „du-te vino” din fața sălii, întrebările celor rămași afară, în așteptarea momentului de intrare în „luptă”: „Oare ce bilet o să trag?” „Mai durează mult pînă-mi vine rîndul?” Péter Károly și Vasile Pușchilă, împreună, descifrează acum ultimele taine ale schemelor din îndrumătorul de laborator. Marcela Mihailescu nu se desparte de curs nici o clipă.

— De ce mai citești acum? Poți să reții ceva?

„Interesant, nu?”

Calculat în mișcări, meticolos chiar, Daniel Tomoniu (I-T.C.M.) a renunțat — momentan — la studiul Algebrei, concentrîndu-și energiile asupra lecturării unei pagini de... „Viața Studențească”. Soarbe cu nesăț rîndurile semnate de Patrel Berceanu, dedicate unor aspecte ale sesiunii de examene de la... Universitatea timișoreană.

Cum nu pare dispus a se reîncadra studiului — unicul atribut al liniștii a-totcuprinzătoare din sala de lectură a Bibliotecii Universității — îl provoc seurt: „Interesant, nu? Scrie bine?” Mă privește peste umăr: „Păi, mîna formată...” Observă zîmbetul vecinului de dincolo de masă și i adresează un temerar „Ce nu-ți convine, prietene?” „S-s-s-t! Nu deranjați!” — intervine în discuție un alt vecin — Miine am examen, vă rog!” Daniel respiră ușurat: „Deocamdată, integralist. Știi ce va fi duminică? O zi ca oricare. Voi lua și acest examen! Algebra nu-i la îndemîna oricui, vă asigur.” Emoțiile nu au clocotit degeaba. Pentru „bobocul” Daniel Tomoniu, Timișoara înseamnă al doilea oraș natal, un Petroșani al devenirii sale profesionale. Lupta cu ecuațiile de toate gradele, cu diferențialele și cu alte necunoscute este un prim pas în acest sens.

☆

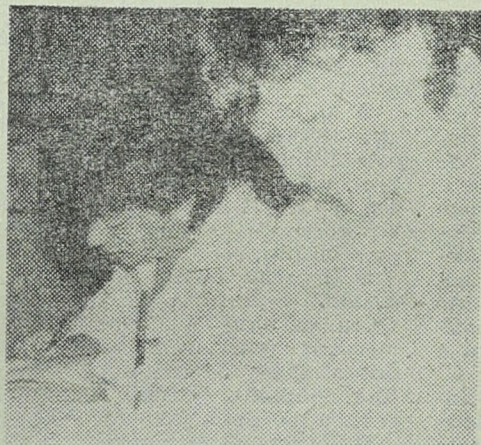
Retras în spatele geamului mat, cu un

Forum studentesc 6

— Știu, eu acum rețin tot. Nu știu de ce, poate la mine emoțiile acționează altfel ca la ceilalți. Înainte de examen rețin tot ceea ce aud. Țin minte și acum un număr de telefon pe care l-am auzit astă vară în sesiune, cu toate că nu știu al cui este.

Emoțiile, această dulce pacoste a sesiunii... Svetlana Mîscoltzi plimbîndu-se de colo-colo, regretă probabil faptul că nu a fost inventată încă a protecție împotriva lor (vedeți, și în aceste considerații rămînem tot în spiritul disciplinei de P.R.A.M.). Soțul Svetlanei, Adrian Juncu, este în sală, deci emoții duble pentru ea. Pînă la urmă, examenul le va rămine ca o frumoasă amintire — luînd ea nota nouă, iar el, zece.

Emoții, sesiune, examene — cuvinte intrate în vocabularul uzual al acestor zile de iarnă. Cuvinte care, iată, se încarcă de semnificații în acele momente cînd, în costum și cu cravată, sau, mă rog, în cea mai frumoasă rochie, ne îndreptăm spre facultate pentru a dovedi că studenția este un permanent dialog cu viitorul profesiei noastre.

teanc de cărți și caiete alături, Nicolae Cîrjoabă (V-E.) aruncă priviri timide (!) unui dosor înțesat de cursuri. Oscilează, nehotărît. „Emoțiile, poate, au dispărut, cu toate că, dacă stă bine să mă gîndesc, în definitiv, cine nu are emoții? Dau P.R.A.M.-ul peste citeva zile...” Nicu a frecventat în anii trecuți ședințele de redacție ale revistei, așa că nu pierde momentul: „Cum a fost cu Forumul, ai renunțat?” Nu aștept un răspuns savant, nici o explicație. Argumentează: „Nu am fost mulțumit de rezultatele muncii mele... Poate că am fost învățat să renunț foarte ușor; nu mă caracterizează tenacitatea. Unii, ce nu m-ar cunoaște, ar zice — mă mulțumesc cu puțin! Nicidecum, aparențele înșeală.”

Aripioară sau picior?

Studentele anului II-Ped., grupa 1, alcătuiesc, fie și fără intenție, o grămadă ord iată. Vorbesc repede, cit mai multe deodată, își consumă rezervele adrenalinice, controversază pe teme familiare — pentru azi, Genetica. Amelia Glava se miră sincer: „Iar la noi? Și tot la ultimul examen? Mie mi-aduci noroc...” Tanța Giurconiu decartează ultimele sale noutăți: „L-am sculat și pe frate-meu; are și el astăzi examen.” Undeva, în stînga, Adina oftează prelung. Probabil, se gîndește la examene. Elena Deaconescu preferă să rămînă în anonim („Nu-ți spun cum mă cheamă!”) Îi respect (sic!) dorința. „Am sculat-o aseară pe mama, la zece jumătate, să-mi facă o budincă cu zahăr ars.” Călin Popoiu o contrazice pe Tanța: „Chiar la miezul nopții? Hai că-mi placî, răsfațato!” Din sala de examene, încă nici o veste. Ciudad, ieri la aceeași oră, terminaseră deja doi...

Fondul lexical diminuat considerabil. Toți se întrebă nedumeriți, contabilizînd în minte volumul de cunoștințe. „Care dintre noi vor lua zece?” Priviri în sens giratoriu. Grămadă spontană la ușă. A ieșit Oana Buzuloiu. „Am luat...” „Cit? Nu se aude...” Descongestionare rapidă, cu traiect spre locul de obîrșie al manualelor. „Unde-i reactivitatea? Dar evidența cromatinei X? Să văd ce pot zice la subiectul „Interacțiunea ereditate — mediu”? Ia să văd...” Oana oftează, scoțîndu-și ochelarii. „Am scris 6 pagini!” Nu se fluieră admirativ, ci se răsfoiesc mai abitir cărțile.

Paula Cîsmăș apare în cadrul ușii, în-

niștită și deconectată. Murmură simplu „Zece” și trece mai departe, lăsînd să plutească imponderabil mirosul atrăgător al notei maxime Ștafeta acestui du-te-vono neîncetat crește în intensitate — Lorena Chelaru se buzuruluieste, nemulțumită de sine: „Groaznic! Dintr-atîtea mutații nu mi-am adus aminte nici una... decît două din zece!... și erau notate în carte de la a la k. Am luat nouă.”

☆

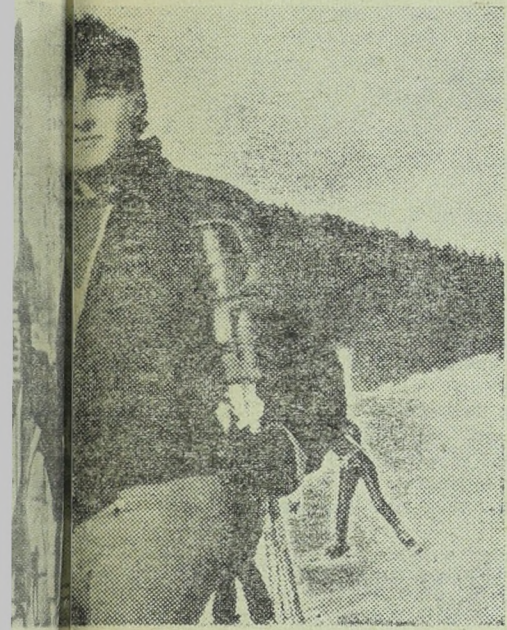
Anatomia I este, prin excelență, un examen greu. Nu o spune șeful catedrei, nu o spun asistenții (o glumă cu iz de îmbărbătare: „Din toată grupa, 75% pică la practic și... 25% la oral!” — circula printre bobocii căminiiști), ci o constată strîntul. „Junghla”, cum îi place s-o numească conf. univ. dr. Nicolae Rottenberg este, de fapt, o formulă de examinare practică cit mai amplă, vizînd prioritara aplicațiile medico-chirurgicale ale conținutului Anatomiei, punînd studentul în situații concrete ale practicii medicale. Așa că nu te surprind întrebări de genul „Arată-mi nervul median; Caută proeminenta; Îți dau voie să găsești artera pedioasă. O fractură de col femural poate avea caracter intra și extracapsular?” Pentru cei ce au absolvit „junghla” — Ce este la 146? Dar la 94? Ce mușchi reprezintă 79? — replicile devîn monotone: „Cite minusuri ai primit?” „Puține. Dar tu?”

☆

Sala de anatomie „Victor Papilian” și-a redus dimensiunile existențialiste (Unde-i J. P. Sartre?) la relația biunivocă — a fi sau a nu fi. Noroc al cu carul, dar ce folos, dacă nu ai citit? Ceasul-cronometru ticăie încăpăținat. Erau, din start, douăzeci de minute de

Timișoara la Sibiu nu e o veșnicie, cînd simțezi că la capătul drumului te așteaptă o cafea sau un ceai fierbinte, o apă de încurajare, o mîină întinsă prietenească „Bine ai venit!” și, inevitabil, un semnificativ buletin al zăpezilor: „Predeal — 10 cm. Păltiniș...”

Companionii mei — Codruța, Adi, Teodor, Tavi și Violeta — priveau în tăcere serpentinele nesfîrșite, urcate cu tenacitate de năzdrăvanul de zeci de cai purtători. Înălțimi mute, împietrite într-o tăvănoasă înghețată, spulberînd, parcă, cei 53

ie în vînt de schi

...spectacole superbe cu formații și ansambluri renumite, laureate ale fazelor de concursuri de dans, foc de tabără și mici spectacole în perimetrul vecin, recordarea fluxului ultimilor noutăți în domeniul științelor și tehnicii, împreună cu aprecierile Al. Mironov, zumbăiala plăcută a emișionilor „Radio Galele Amfiteatru” — condusă de grupul Andrei Partoș, Lilian Zamfi și Adriana Letter. În corolar al tuturor, acest admirabil „spectator” — fierbinte piine de suflet, înțelegătoare și proaspătă a izvoarelor de apă minerală, purtîndu-și voioșeste eticheta de „Sălăciștea” — „Sălăciștea Moldova”.

DANIEL OGNEAN

...lire. Ceaiul fierbinte îți face cu o plăcere, dar nu te tentează, cadrul didactic examinador încearcă a-ți descrie subiectele: „Să nu-mi spunei ce nu știi! Dacă nu știi, da?” Lili Buzoianu se frîntea de zor, Vlad Chercotă își răfoiește curios subiectele, Dana Dumitru își amintește — monoton — degetele prin păr. Raul Bodea trece în revistă virful peninelor. Chiar să fie de aur? Și minutele trece... Cite mai sînt?

...di Bădescu a „căzut” pe subiecte — chinuie stiloul, aruncînd cite o privire de întrebare spre fereastră. Se scrie virtuos pește. Secundele trec. Cît să mai fie? „Bine-bine, tot ceasul? Numai ceasul? Cînd Albu se apropie de catedră. Pași mici, măsurători. Răspunde prima. Subiectele prezentate concis, explicații succinente. „Ce să fie cu dispoziția sino-

Totul e să vrei

...tudenția? A fost frumoasă! La lolce! — deși „prins” în vîltoarea (sau în a, nu?) examenului de stat, Doru Constantin (V.F.C., curs seral) se antreprenuie ușor în discuție. Nici la cursurile de lucru nu se face rabat calității. „Am înțeles mereu pentru că... mi-a plăcut!” — zice. Colega de lingă el, Mihaela, este deosebit de corectă: „Spută de plăcut studenția, inclusiv seara!” Nota de amabilitate mă dispune în contraatac: „Și, cum este cu lucrul de diplomă?” Nu s-au așteptat la un examen itinerar; Mihaela preia inițiativa: „Am terminat-o din vară. De mare ajutor mi-au fost cadrele didactice ce m-au ajutat în definitivarea ei”. Doru Con-

...em răstălmăcit de „Buletin”. Așadar, zăpadă din belșug, tocmai bună pentru a o duce și acasă, printre atîtea și atîtea amintiri.

...Ce ți-ai mai putea dori, altceva decît „pîrtie liberă”? Fără brazii cei falnici pe care să-i îmbrățișezi tandru cînd un alt schior îți intersectează calea... Fără ghinioanele tipice — răceala, sciatica (Ah, nemernică!) sau banala cefalee, lăsîndu-te pîgubaș, tocmai acum cînd „au aterizat” și prietenii sibieni („loco”), aducători de platonice noutăți. „Or să vină și Vivi și Dan, cu surprize.” Cauți termosul cu ceai, nu-l găsești. Te ajută Adi, oferindu-ți o țigară. Nu, nu fumezi... Aici, la munte, să fumezi? Nu simți ce aer tare? Îți taie respirația... Categorie, nu-i numai tîria aerului, ci și fularul. Te strînge bine de tot, spînzurîndu-ți mărul lui Adam. Așa... Ah, uite-i! Vin! Nu-s ei... Așteptarea-i grea, fie ce-o fi! „Pirrr-tti-ee!”

...Aluneci binișor, bețele îți tremură în mîini, izbite de curentul rece. Secundele se măsoară în metri, simți că îți furnică degetele. „Uite, aici am căzut anul trecut...” Acum, totul e bine... O.K-eee! Te încumeți să te oprești... Te întorci spre vîrf: „Atît am coborît?” Nu-ți vine a crede. Te freci la ochi, alungîndu-ți din minte imaginea ceaiului fierbinte cu rom. Asta va fi sus... Și iar de la început. Unde-s prietenii? Cine iese din pădurea de brazii?

...Ziua pare cam mică, cuibărită printre paltini, încusurîndu-se cu instelatele nopți. Lumina lunii se revarsă latent pe masivul montan, chibzuind adînc spre liniștea și pacea acestor locuri încărcate de tinerețe. Zăpada scîrție sub schiuri și a diera boare de vînt îți pișcă insolent obrazii. Departe, brazii — încărcăți de nea — foșnesc cald, ca vorbele înțelepte ale unor încărunțiți moșnegi. Cauți cu înfrigurare miile de luminițe, încercînd a savura bucuria semenilor tăi, acum, în seara Anului Nou. La hotel știi că te așteaptă mulți prieteni, o sticlă-două de șampanie, muzică și veselie.

...Nu mai este o simplă metaforă — vacanța pulsează în tine! O simți pretutindeni, te cuprinde dibace, te corupe(!), sustrăgîndu-te sarabandei de kilovolți spre care ți-ai întors gîndurile. Sesiunea bate la ușă, nu-i așa? Cum este ÎNCA vacanța, eu zic să profităm de fascinația momentului. Unde-s colegii?

HORAȚIU PUȘCĂȘU

...vialelor? A-ha, asta-i! La atac, cu noi detalii... „Întrebări de ansamblu, particularizări. „Perfect, m-am descurcat!” — pare să zică chipul radios al Irinei. Sesiunea s-a terminat, trăiască sesiunea!

...Tov. conf. univ. dr. Nicolae Rottenberg este dispus: „A-ha, steaua Făgărașului, miss grupa 3 — Gabi Eșan, alege cite un bilet din fiecare teanc. Vezi, numai cite unul!”

...Avea dreptate asist. univ. dr. Dorin Vilceanu: „Student bun este numai cel ce încearcă a fi constant în pregătire. În final, nu contează nota, ci volumul acumulărilor practice și teoretice. Iar calitatea nu se cîștigă pe parcursul citorva zile „pline” de sesiune. În plus, să fie capabil în orice moment a da dovada cunoștințelor sale, situație realizabilă doar prin studiu permanent, și nu în salturi.”

...stantin trece pe joc pozițional: „Am tratat un subiect, mă rog, o temă interesantă. Prin urmare, am transpirat cu satisfacție. Știi ce înseamnă să lucrezi nopționale, la proiect, cu copilul în brațe? Totul e să vrei, să știi că poți să faci ceva interesant. Poate că studenții nu vor să știe ce frumoasă și atrăgătoare este studenția. Le-o spun personal!” Nici Mihaela, nici Doru nu rostesc vorbe mari. Experiența e mai presus de toate. Fie că lucrează la Fabrica de memorii electronice și componente pentru tehnică de calcul, fie la Electrobanat — sau tocmai de aceea! — au înțeles rostul perfecționării continue, necesitatea ridicării gradului de pregătire teoretică și practică. Or, din acest punct de vedere, lumina cărții te îmbie fascinant, hrînind sățios foamea de cunoaștere.

Pseudo-monolog

Decor: Sala de lectură, Universitate, ora 9.

...Scîrțitul ușor al ușii din lemn masiv și trîntitul ei involuntar, mă salvează periodic din apatie. De o oră mă aflu aici — teribilă tortură! — și nu-mi intră nimic în cap. Ca să vezi, nici o minune nu se mai întîmplă pe Terra Cineva, în spatele meu, ronțăie o napolitană.

...Se spune că nu putem concepe infinitul, dar eu cred că nu se știe niciodată... Off, sesiunea asta nu se mai termină! Iar mulțimea vidă reprezintă exact „cunoștințele acumulate în timpul anului”

...Să nu înnebunești?! Nici o musculiță nu se aude (A-ha, ce nu-i place, anatimpul sau sesiunea studenților?)

...A, nu! Nu toți sînt ca mine... Uite, de exemplu, ochelariștii din dreapta mea, ce stereotip, recurge la următorul ciclu de mișcări: vreo două minute stă cu nasul în carte, apoi își ridică capul, închide ochii, și își mișcă buzele într-un chip ciudat, cam tot atîtea minute. Cumva, medicinistă?!

...Ce le pasă ăstora de afară? Miine nu mă mai așez lîngă fereastră. Adevărul e că Weirstrass avea dreptate — „e o mulțime densă”...

...În timp record, am reușit să-mi însușesc de la experimentații mei colegi, o suită de obiceiuri tradiționale de sală: lăsatul ciornei pe masă în semn de rezervare — la orele fixe ale amiezei (cei mai curajoși și gurmanzii își lasă totul, inclusiv cursurile și stiloul) —, nelipsita țigară în pauzele vitale (nici prea-prea, nici foarte-foarte), poziționarea strategică alături de colegii posesori de cursuri complete, ș. a. m. d.

...Și cînd te gîndești că pînă săptămîna trecută, doar femeile de serviciu, împlatul și lăcătușul mai tulburau liniștea patriarhală a sălii... Oare cite tone de informații se înghit, zilnic, între acești patru pereți? Numai eu...

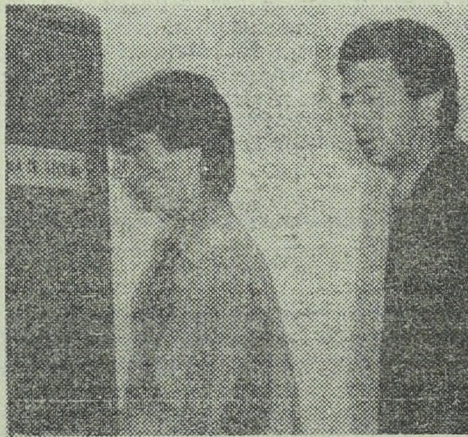
...Toată stima, onorabile Cauchy, dar nu pricep a boabă din teoria-ți...!

...Zgîrieturi pe geamul mat despărțitor — ACDC, „Mă plictisesc”, „Tu nu?” și... „Vii la masă?” Ah, ce bine vă înțeleg, dragii predecesori întru suferință...!

...Și persoana asta din față, se holbează la mine de parcă aș fi cel puțin Gallois în persoană.

...Acum realizez că dacă n-aș fi dat admiterea la Matematică, n-aș fi știut niciodată ce înseamnă ideal — un fel de submulțime a unui inel, și nici măcar programul Fortran al preparării unei bu-dinci de orez...

...Puțin mai încolo, tocmai s-a așezat un student de anul II; și-a pus „stimulentele” în față — o portocală și un pachet de biscuiți — și dă-i bătaie! Așa da, te cred și eu că ai de ce învăța... (Stresatu Costel anul I)

Boboci fără puf

...Apostrofări și aluzii între alendeloane (Ioan Cubin către Antoni Baricz): „Îți pică babesile și te-ai scos, studentule.” Se tutuiesc mai apoi, în intenția de a-și seca din emoții. Nu ține chiar așa ușor — Biocologia e o materie serioasă, pe care vrei — nu vrei, o înveți dacă ești student la Medicină Veterinară. Și tu, cum ai venit să faci carte...

...„Ne place studenția în toto, inclusiv... studențele” — completează Călin Iercan (și el tot I-Med. Vet.). Raul Danciu se simte obligat. „În special în afara sesiunii, studenția e minunată.” Schimburi elegante de replici posedate de spectrul

...examenului. Raul atacă frontal problema: „Vezi, nu scrie tot ce spunem. Mai dezvoltă și tu frazele, acum n-avem timp, sîntem stresați... Care vrea Distonocalm? Ioan nu-l bagă în seamă: „Am citit din patru manuale”. Mai scînteie o glumă, deși nu-i vreme să te-ntinzi la o șuetă: „Veleități de scris? Scriem destul conspecte...” Regia merge perfect, scenariul trenează, doar. Pană de idei. Călin sparge gheața: „Dacă am pășit cu dreptul, tot cu dreptul vreau să ies din facultate!” — și mai apoi — În afara sesiunii, vă invităm să asistați la un meci de baschet susținut de studenții anului I-Med. Vet. Spectacol senzațional...”

☆

...Ce înseamnă, pentru dumneavoastră, tov. conf. univ. dr. Justin Cosoroabă un student de nota zece?

...Un student ce știe să valorifice perfect cunoștințele acumulate la cursuri și la lucrările practice și, în același timp, să le interpreteze. Pentru studenții de anul I e primul lor examen. Am avut recent studenți ce, efectiv, m-au încîntat. De pildă, studenții Rabdea, Ciurceanu și alții, cărora le-am dat cu mare plăcere nota maximă. Iar întrebările suplimentare puse au fost doar pentru plăcerea de a auzi explicînd și interpretînd fenomene biologice.”

☆

...Dintre confesiunile președintelui Consiliului A.S.C. al Secției de Agricultură, Vasile Borda: „Pînă în prezent, jos pălăria! Studenții facultății noastre au luat, în marea lor majoritate, note mari la examene. Știi, cu toate că exigențele sînt aceleași, notele au început să crească! Asta înseamnă că studenții învață mai mult și mai bine...”

☆

...În cadrul ușii căminului 16/C, îl interpelez pe Gheorghe Luță, președintele Consiliului A.S.C. al Facultății de Științe ale Naturii: „Ceva deosebit?” Mă privește pe sub ochelari: „Nimic deosebit, poate în afara faptului că am mai primit azi un zece! — și, cu un ton ștrengăresc — Nu, nu mă felicita! Dacă luam cumva vreun nouă, atunci da! Așa, zecele... e ceva obișnuit...” Îi dau dreptate. Deocamdată, în rezultatele directe, are 1—0.

Redactorii în sesiune?

...„Deschideți difuzoarele... Poate și așază-i vom asculta pe „Radio-Student” Timișoara...” „Da’ de unde?! Redactorii emisiunii, n-au și ei examene?” „Să fim serioși!” „Bine, bine! Dar, dacă...?” „E prea frumos...” — fazele se intersectează cu subînțelese. Locatarii camerei 429 a căminului 9/C și-au permis a scurtă pauză. Sesiunea e în toi, fiecare minut este prețios. Cursurile sînt rîspîndite pretutindeni — pe masă, pe pat, pe covor. „Vezi, diful e deschis?” Bogdan verifică butonul carcasei difuzorului. Un gest familiar, asemenea multor altora. „E aproape ora treisprezece... Ar cam trebui...” Colegul de cameră se lamentează: „Gata, azi nu!” „Și, de ce? Doar Mircea Sabău și Doroghi Gheorghe sînt totdeauna punctuali!” Un biziit scurt, apoi primele cuvinte emise pe calea undelor: „Aici Radio-Student Timișoara...” „U-ra! Iarăși ei!” — cuvintele îți scapă spontan. Aștia nu au sesiune? Nu au și ei examene? Ba da, și ce dacă? Asta nu-i împiedică ca, pentru două ore, cu plăcere și entuziasm, să le transmită tuturor colegilor căminuși timișoreni dedicații muzicale, sfaturi și... bătăi!

...Zi de zi, sute de studenți au căutat aceeași „oază” de relaxare, un refugiu dezirabil, distractiv, dar și instructiv, pe care, cu bucurie și... simț studentesc l-au numit „tonus studentesc”.

Deh, poate așa o fi?!

Sesiune văzută de:

GABRIEL BAIULESCU, RODICA LUCACIU, CĂLIN POPOIU, BOGDAN POPESCU și SORIN TROCAN.

Pagini realizate de membrii Cercului de presă

DESPRE O POEZIE ÎN CREȘTERE

Trăim, de la Alecsandri citire, în mijlocul poezilor. Harul unui nesecat izvor liric ne este la fel de propriu ca „Miorița”, „Coloana infinitului”, „Călușarii”, Sfînxul din Bucegi, „Ion”, mămăliguța cu brînză sau sarmalele. Vocația poeziei am descoperit-o împreună cu câteva nume ținute la loc de cinste în cartea de aur a literaturii române, de unde s-au strecurat în reviste, manuale școlare, volume de exegeză, istorie literară sau memorialistică: Eminescu, Blaga, Bacovia, Arghezi... În răstimpuri trăim revelația contemporanilor: Ion Barbu, Geo Bogza, Zaharia Stancu, Nichita Stănescu. Purțăm discuții aprinse, pro sau contra, despre generația anilor '80, îi cităm (uneori fără să-i fi citit) pe Mircea Cărtărescu, Al. Mușină, Traian T. Coșovei. Iar dacă ne rămîne timp ne aplecăm și asupra foilor dungate de șiruri-șiruri de cuvinte, cu sau fără rimă în coadă, scrise de colegii noștri.

Cu unii dintre ei ne-am putut reîntîlni în tabelele de creație literară, la Festivalul Artei și Creației Studentești, în puținele reviste deschise debutanților. Cîțiva încearcă deja cu degetul ușa editurilor. Cei mai nevrstnici fac primii pași în marea lume a cititorilor, înghesuiți în paginile oferite în parcimonie pe ici și colo.

Un portret de grup al tinerilor poeți clujeni prezenți și prezentați mai jos conține, pe lângă elementele comune generației unui deceniu viitor, și alte câteva indicii particulare: sint cu toții studenți filologi, literați prin inimă și faptă ce caută să se detașeze de generația lui Dinu Flămînd și Adrian Popescu și să-și afle propriul lor drum de creatori lirici. Sint numai câteva ramuri purtătoare de flori din pomul poeziei în creștere. Rămînem în așteptarea roadelor

STEFAN DOM ■

ALCATUIRE A ADEVĂRULUI

De la o alcătuire a adevărului mi s-a tras

Ne-am adunat cu toții în bibliotecă și ne-am împrăștiat așa cum făceam de fiecare dată prin sălile necunoscute, căptușite cu rafturi vechi în care, înăbușite de praf, stăteau cărțile, ascunse în umbră ascunse asemenea obsesiilor noastre despre un război ciudat și anost.

Primul povestitor :

Roboții se ascunseseră în umila pădurice de pini ce colora marginea izlazului, am povestit eu, s-au ascuns acolo săpînd tranșee, răscolind pămîntul, provocînd peste tot dezordine, o universală dezordine în care mi-ar fi plăcut să mă bălăcesc, mi-ar fi plăcut dacă nu ar fi fost ofițerașul plătînd, ce fluiera în loc să vorbească, ofițerașul rău ce avea fața un mănunchi de sîrmușe colorate pentru că îi căzuse placa ce-l acoperea, ofițerașul absurd ce călca fanțoș peste elanurile mele de copil curios, făcîndu-mă să-l înjur atunci cînd trăgea la fîntă doborînd cîte un gînd de-al meu, gîndurile și visele mele de copil ce privește scena cu ochii unui om bătrîn uitat în rezerva unui ospiciu părăsit : se împrăstiau peste lume, gîndurile mele ; iscodeau roboții ce săpau, cărau și făceau totul lipsiți de fantezie încît eu acum rid, acum cînd povestesc, rid împreună cu prietenii mei împrăștiati printre rafturile cu cărți ale fastuoasei biblioteci rotative

Al doilea povestitor :

Roboții erau adunați grămadă, a povestit altcineva, am văzut totul într-un film. Erau grămadă năucii, mascau sau, mă rog, erau mascați de în pădurea cu pini, însă aceasta i-a trădat, s-a împrăștiat lăsînd în urmă pămîntul gol, pădurea s-a împrăștiat ducînd cu sine resturile roboților conștiințioși și absurzi plus sîrmușele colorate ce înfrumusețaseră cîndva, nu se știe cînd, fața cloroticului ofițeraș. S-au împrăștiat. O bombă căzuse exact în mijlocul pădurii surprinzîndu-i pe roboți adunați grămadă ca apoi să te vad pe tine mînînd vacile spre mijlocul izlazului ca să nu-și rupă picioarele ; pe mine ? eu nu am jucat niciodată într-un astfel de film ; pe tine, tu ai fost. La început am crezut că ai văzut filmul și că vrei să bravezi povestindu-l altoit pe persoana ta însă abia acum mi-am dat seama că tu ești copilul de acolo ; ai gonit vacile ca să rămîi singurul stăpîn al imperiului ce-ți lingea puturos picioarele ; dar eu — am încercat să-l intrerup — eu nu știu nimic de acest film, însă el a continuat imperturbabil cum că ai inspectat locurile, te-ai bucurat și îmbolnăvit ca să pleci după aceea departe într-un oraș ce seamănă cu acesta, bolnav, trist și necăjit de singurătate iar filmul avea să se termine cu imaginea izlazului încărunchit de animale.

M-am dus și am închis ferestrele bibliotecii rotative deoarece curentul de aer începuse să le izbească de pereți și poate pentru că noi ne simțeam mult mai bine în brațele caldului iz de carte stătută, miros ce ne aluneca pe brațe și pe umeri.

dintr-o parte și alta — un cartuș — al gîndului.
Deși nimeni n-a adevărit
acestea cu un certificat
prea plin cu fapte — de deces —
ale glontelui.

Cred totuși că zace undeva
pe fundul străveziu
al oceanului — înspre conștiință —
fără urmări.

PIIU HITICAȘ ■
(C.U. Cluj-Napoca)

ELEGIE I

Începe noaptea dincolo de zidul
luminat mucegăit fără sfîrșit pare

grafică de GYÖRFFY GYÖRGY

Primul povestitor :

Roboții au fugit, am reînceput eu, au simțit ceva neclar în aer, ceva cu care spiritul lor văduvit nu se putea împăca. Așa că au fugit lăsînd totul baltă și numai după cîteva zile în care gîinile începuseră deja să scurme în ruinele cazematelor neconstruite acolo, abia atunci a avut loc explozia, iar eu, eu copilul am fugit cu aripile groazei crescute pe brațe, am fugit pînă în brațele mamei care nu mi-a mai dat

Lectura

voie să ies din casă pînă la sfîrșitul războiului. Nu mi-a mai rămas altceva decît să mă mulțumesc cu anacronicele. schiloadele vești ce pătrundeau pînă la mine ca să știu că roboții s-au adunat într-o altă pădurice, au săpat alte tranșee, au construit alte cazemate, iar ofițerașul lor nu a mai tras niciodată cu arma, ca să-și încerce mîna, în visurile și gîndurile cuiva, căci pe aproape nu erau nici copii și nici izlazuri. Am stat în casă pînă mi s-a părut că războiul a încetat și atunci am venit în oraș, deoarece acasă toți muriseră împușcați, de boală sau bătrînețe încît singur, puteam să mă dedic nestîngerit învățăturii. Asta pînă v-am întîlnit pe voi.

îngerul negru face cu ochiul
unei iluzii trecute de prima tinerețe
unde să fugi pe cine să strigi
oricum nu are un rost
cel puțin pînă dimineață
cînd o să treci puntea
apa va inunda ultimele turnuri
ale castelului părăsit
parcul va rămîne refugiul porumbeilor
care vestesc furtuna
de nisip este speranța ta
apune soarele nu știe nimeni
unde vei dormi noaptea următoare
apartîne vîntului.

VÎNĂTOARE

Dragostea
ca un sac de nisip
cine-și va ascuți colțul
pe inima ta

doar despărțirile
din plictiseală
s-a născut cruzimea.

DE DIMINEAȚĂ

Cafeaua fumegă alături
iubitul sforăie încă ce greu
să te trezești să te-ndrepa
spre bucătărie hainele de-aseară
totul te apasă pe creștet
o durere ascuțită după ziua de ieri întregă
s-a trezit și-ți cere de mîncare
așa că părăsești căldura te speli
începe o nouă zi
se anunță fără prea mari averse
comentează barometrul cască lingă tine
va fi ca și dimineața de ieri.

LETIȚIA OLARIU ■
(C.U. Cluj-Napoca)

Aerul devenise greu de respirat căci în fiecare sală a vastei biblioteci rotative nu exista decît o singură fereastră care dădea spre interior către o încăpere centrală încît era greu de crezut că această bibliotecă ar fi putut avea măcar o ieșire către exterior. O intrare avea căci intrasem noi, dar de ieșit ?

Al treilea povestitor :

Odată un doctor mi-a povestit ceva interesant, a început altul. A avut un pacient ciudat, turmentat psihic, obsedat de viața cîmpenească, un straniu hibrid de instinctualitate și voință, amîndouă îndreptate spre fierbințeala ierbii ce înțeapă, crestează, spre lumină, pămîntul. Doctorul povestise cum că, de mic, pacientul fusese găsit între ruinele unei case împrăștiate de explozie împreună cu păduricea de care fusese înconjurată, fusese găsit acolo la umbra unui zid scorojit, murdar și rău îngrijit de un robot ce numai arareori venea în întîmpinarea nevoilor lui. Copilul a povestit, mai tîrziu, că pe casa părintească s-a culcat un obuz orbîndu-l, surzîndu-l, îngrozîndu-l cu explozia sa. Doctorul nu a știut ce să creadă. Despre ciudata atracție spre viața pastorală a pacientului său nu a putut crede nimic doctorul deoarece în cunoștințele sale nu figura așa ceva.

În bibliotecă atmosfera rîncedă și aerul puțin respirabil îngăduia oboselii și neliniștii să se caferă pe umerii noștri, făcîndu-ne să ne aplecăm sub marea lor greutate.

Un povestitor care poate fi oricare din cei trei :

Ascultați aici, le-am strigat celor din bibliotecă, ascultați ce scrie aici și am început să citesc cu voce tare cum că : am început să citesc cu voce tare privindu-i pe cei ca mine pierduți în semiîntinericul dintre îndepărtatele rafturi și îmi dau seama că ei îmi seamănă perfect, că, de fapt, eu aș putea fi oricare din ei posedînd totalitatea fragmentelor unei istorii din care nu-mi amintesc decît explozia, explozie ce va avea loc, citesc eu — citim fiecare, va avea loc în bibliotecă, împrăștiînd-o, împrăștiîndu-ne fără să fi ajuns la ieșire, fără să mai fi văzut vreodată iarba creștînd pămîntul și gurile vacilor în fometate, bibliotecă va fi împrăștiată de explozie sub privirile roboților ce o înconjoară, iar tu citești înfricoșat, citiți înfricoșati, iar semenii tăi, tu în mai multe ipostaze, ascultă, fiecare pare indiferent, tu te agiți, urli, bibliotecă se învîrte tot mai repede, explozia va avea loc undeva aproape cînd citești peste umărul cuiva, peste umărul tău, că : Ne-am adunat cu toții în bibliotecă și ne-am împrăștiat așa cum făceam de fiecare dată prin sălile necunoscute, căptușite cu rafturi vechi în care, înăbușite de praf stau cărțile, ascunse în umbră asemenea obsesiilor și amintirilor noastre despre un război ciudat și anost.

Primul povestitor :

LUCIAN-VASILE SZABO ■

Opera Română din Timișoara a continuat să mențină treaz interesul publicului prin spectacole de înaltă ținută artistică susținute cu concursul unor prestigioși artiști.

Am avut astfel plăcerea de a-l revedea și a-l aplauda pe Ionel Voineag, cunoscutul interpret al scenei lirice bucureștene, care a evoluat așa cum ne-a obișnuit, cu un deosebit profesionalism și o dăruire exemplară.

Intr-o pauză a spectacolului TRAVIATA, deși aflat sub presiunea necrutătorului timp, Ionel Voineag a acceptat amabil să ne răspundă la câteva întrebări.

- Sinteți din nou la Timișoara. Cum vi se pare publicul spectator?
- Ca de obicei, cald și minunat...
- Ce spectacol îl considerați cel mai bun din întreaga dumneavoastră carieră artistică?
- Inevitabil, ultimul spectacol este cel mai reușit: sistem în pauza lui
- Îmi permiteți să vă completez - până în prezent ați interpretat trezeci de roluri, printre care cele din operele Cavaleria Rusticana, Răpirea din Serai, Carmen, Traviata. Parafrazându-l pe celebrul dirijor Bruno Walter, „talentul care nu se dezvoltă și nu se reînnoiește mereu, se distruge și dispare”, să tragem concluzia că substanța succesului în artă se numește muncă?
- Opinii noastre coincid - munca constituie cheia oricărui succes.
- Ce părere aveți despre creația națională a genului - opera?
- Cînt foarte multă muzică românească. Îmi sînt apropiate, la propriu și la figurat, lucrări ca Vox Maris de George Enescu, Crai Nou de Ciprian Porumbescu, Terra Daciae de Mircea Chiriac...
- Putem vorbi despre un crez artistic?
- Orice artist trebuie să încerce a-și realiza menirea - să-și facă pe cei din jurul său mai buni, să-și înalțe sufletește și să le sădească adînc dragostea de viață.
- Ce rol preferați?
- Rolul pe care îl joc ultima oară. Rămîne în tine noi, toate rolurile mele îmi sînt la fel de dragi și le interpretez cu aceeași plăcere și emoție.
- Ce interpreți tineri credeți că merită o deosebită încredere?
- Sînt cîțiva de certă valoare. I-aș numi, la întimplare: Liliana Ciobanu, Florin Georgescu, Daniela Vlădescu, Adriana Mesbeș.
- Vă plac aplauzele?
- Nu s-a născut încă artistul ce să răspundă NU! Aplauzele unei săli sînt cea mai mare răsplătă pentru un artist
- Dar Timișoara?
- Este orașul în care mi-aș dori să trăiesc!
- Pe cînd o revenire în orașul florilor?
- Cît mai curînd posibil. La Timișoara voi reveni cu plăcere.
- Vă rugăm, în incheiere, să adresați cîteva cuvinte cititorilor revistei „FORUM STUDENȚESC”.
- Mi-e dor de anii studenției!
- Vă mulțumim și vă dorim o mie de roluri în viitoare spectacole, spre bucuria iubitorilor de operă din Timișoara!

Au consemnat:
CONSTANȚA LAURA ISPAS
DANIELA BATALAN

- Vorbiți-ne despre prietenia dintre oameni, despre pacea tuturor...

- Sîntem CETĂȚENII AȘI TERREI, copiii aceleiași mame, deopotrivă răsăfăți și scîldați de soarele păcii și buneii înțelegeri. Să ne respectăm, deci, să ne iubim și să ne cunoaștem ca mesageri ai Planetei Albastre și - de ce nu? - ca reprezentanți ai Galaxiei, iar mîine, ai Universului.

- Ați cîntrețierat multe țări ca ambasador al prieteniei. Cu ce sentimente porniți în întîmpinarea fiecărei noi experiențe?

- Experiența este nelimitată, intrînd în contact cu oameni și civilizații de pe teritoriul a trei continente; totuși, am extras o definiție esențială sub aspect concluziv: pe noi, toți, ne leagă aceleași sentimente de bucurie și veselie, de durere sau suferință; sîntem uniți în dorința de a fi mai buni și mai drepți, în viziunile noastre de a face bine semenilor. Pentru mine, națiunile reprezintă doar puncte de legătură, civilizații, o sumă de obiceiuri, folclor, cîntec, dans, artă - a căror determinanță se suprapune creator pe suprastructura unei geografii și a căreia îi aparține - prin specificul ei. Distanțele dintre noi sînt relative, miile de kilometri reducându-se substanțial sub incidența buneii înfe-

SEMNICIFICAȚIE ȘI COMUNICARE *)

Antologia întocmită de Solomon Marcus pune la dispoziția publicului din țara noastră cîteva importante contribuții la dezvoltarea semioticii în cele mai variate compartimente ale ei, de la aspecte generale, nu o dată fundamentale, pînă la legătura cu manifestările culturii contemporane: arte vizuale, cinematografie, teatru, arhitectură, muzică, televiziune. Mai mult, apărut după primele trei congrese de semiotică (1974, 1979, 1984), care au stimulat interesul pentru studierea „genezei și funcționării sistemelor de semne în natură și societate” (S. Marcus) din Japonia pînă în Canada, volumul îmbogățește, pentru cercetătorul român, literatura consacrată abordării semiotice.

Prima parte a volumului cuprinde articole destinate lămuririi conceptelor cu care lucrează semiotica (Andrzej Boguslawski, O definiție a semnului și problema transparenței semnului, Gérard Deledalle, Teoria și practica semnului, Thomas A. Sebeok, Iconicitate) și o prezentare (Klaus Oehler, Martin Krampen, Roland Posner) a cîtorva din contribuțiile lui Peirce, a lui Saussure și Charles Morris la înțelegerea semnului ca „funcție a obiectelor”. Semiotica se definește, în aceste studii, ca o îmbinare a întărei cu semantica și pragmatica ce exprîmă, respectiv relațiile semnelor cu alte semne, cu obiecte și cu persoane.

Studiul lui Tadeusz Pawlowski, Cultura ca sistem de semne, pornește de la ideea că pentru a interpreta cultura ca un sistem de semne, e nevoie să se determine mai întîi cîmpul de referință al noțiunii de semn. (Sînt ingredientele, hainele, automobilul, apartamentul semne?) Pentru ca un element să fie semn iconic al altuia, între cele două trebuie să se stabilească relația indicator - o convenție culturală. Considerarea formei independent de sens, de context, de funcție în lingvistică a permis interpretarea culturală a teoriei formei.

T. N. Sveșnikova și T. V. Țirian sînt autorii

unui articol deosebit de interesant și de bogat ilustrat prin exemple. Despre semiotica vaselor în folclorul românesc. Studiind din punct de vedere lingvistic cîmpul vaselor, se trage concluzia că acestea sînt comparabile cu casa (au pereții), cu relieful (mai ales în ghicitori), cu omul (prin sunetele emise și acțiuni). Rolul vaselor este fie pozitiv (însoțesc omul de la naștele la nuntă și moarte), fie negativ (ele „adăpostesc răul” sau „fac rău”). Din această cauză, credința populară impune reguli de minuire și de folosire a vaselor.

Pornind de la semiotica lingvistică a numelui, V. N. Toporov întreprinde un studiu comparativ al personajului Pipăruș Petru și al rolului pe care acesta îl joacă în basmele și reprezentările teatrale păpușărești la popoarele din Sud-Estul Europei (mai ales la slavi și români).

Semiotica discursului publicitar (René Lindkens) analizează, pe de o parte comparativ cu structurile gramaticale-stilistice ale limbii curente, pe de altă parte în raport cu logica, mecanismul de funcționare a reclamelor.

Un ultim studiu al volumului, Semiotica glumei, de Walter Höllerer, cercetează raportul, generator de humor, dintre logică și realitate.

Volumul realizat de Solomon Marcus reunește în special articole privind semiotica social-umanistă, lăsînd de o parte semiotica științei și a tehnologiei (nu însă unele principii și metode riguroase). Aceasta face ca antologia să realizeze o unitate de obiect și, în mare măsură, de metodă, în ciuda unor diferențe de gîndire, de perspective teoretice și pragmatice, de altfel firești dacă ținem seama de aria geografică foarte întinsă din care provin autorii și de formatul lor divers.

EUGENIE-MIRA TANASE ■

*) Prezentare, antologare și îngrijire de Solomon Marcus, București, Editura Politică, 1985.

Jocul de-a Marele Will

Din moment ce critica literară și opinia publică au definit astăzi de precis și irevocabil opera lui Shakespeare ca greu abordabilă, pretențioasă, „piatră de încercare” pentru orice mare actor, pentru orice teatru care se respectă, cum să te încrezi în afișul colorat îndrăzneț ce anunță că la Casa Studenților din Timișoara, studioul de teatru în limba maghiară „Thalia” va juca Shakespeare?

La locul faptei îți dai însă seama că scepticismul e neîntemeiat: studenții-actori nu fac decît să se joace de-a Shakespeare: viața e o scenă, iar scena devine viață, totul pare să fie o delicată și încîntătoare glumă. Dar nu numai. În mari scene tragice, în monologuri celebre (cum este cel al lui Hamlet, bunăoară), acești copii în ale scenei demonstrează o seriozitate matură: în timp ce ne transmit, în șoaptă, gînduri adînci-adînci, vechi de secole și totuși noi, îi se reflectă în priviri respectul față de Artă, dragostea față de „Thalia”, muză care de aproape 20 de ani inspiră noi și noi generații de tineri, pentru a le da drumul în viață mai buni, mai frumoși, mai artiști. Apoi, din nou detașarea aceea jucăușă, sugerînd „visul unei nopți de vară”, în care nici zidul ce desparte pe cel dot înfrîngostit, Piram și Thisbe (sau publicul de scenă) nu e un zid autentic, ci tot o glumă.

... Pentru actorul Mátray László, acest colaj

din piesele marelui dramaturg reprezintă pur și simplu „Exerciții Shakespeare”, cum scrie pe afiș. Maestrul (astfel i se adresează toți membrii „trupe”) este omul de numele căruia se leagă, începînd din 1972, toate premiile „Thaliei” (menționez doar cele mai reprezentative: „Cunoașteți-mă!” - seară de poezii dedicate lui Petőfi Sándor, „Seneca”, „Play Molière” - colaj asemănător celui shakespearian, „Diogene”, recitalul de poezii Ady Endre - Petőfi Sándor, „Balada Meșterului Manole”, „Umbra morții”, „Povestea omului transformat în cîine”, etc.). Copiii de pe scenă sînt „ai lui”, noua generație ce a preluat de la colegii mai mari, odată cu frumosele tradiții, și aceste „Exerciții”, ca să-și încerce puterile, să învețe mișcare scenică, interpretare, dicție (și care autor putea fi mai generos din acest punct de vedere?), într-un cuvînt, teatru.

Pentru început, „jocul de-a...” e plăcut, chiar indicat: un spectacol de asemenea factură pune în evidență atît elementele valoroase (mișcarea inspirată, talentul comic, și nu în ultimul rînd, bucuria de a juca), cît și slăbiciunile (cum ar fi nesiguranta în jocul tragic). Așteptăm însă de la noua generație de studenți piese dense, piese contemporane care au ceva de spus. Din nefericire, acestea sînt greu de procurat. S-ar părea că lumea (inclusiv autorii dramatice) nu-i cunoșce pe studenții care fac teatru. Și e foarte, foarte păcat.

VIOLETA VAJDA ■

GURJA HIMAL

Interviu cu dr. OVIDIU BOJOR

legeri și prieteniei. La această concluzie am ajuns cu mulți ani înainte, departe de țara mea, la peste 15.000 km., ca martor tăcut al unei tragedii: o mamă își pierduse pentru totdeauna copilul, dar modul în care ea și-a manifestat durerea cumpănită aducea pînă la identificare cu bocetul femeilor noastre. La

fel ar fi procedat și o româncă, rînită adînc de moartea fiului său. În expresia durerii, limbajul oamenilor este același; dar oare, numai aici? Peste tot emană bucuria de a trăi, dragostea de viață și fericirea - cred că aceste năzuințe sînt genetic implantate în noi toți, CETĂȚENII TĂRII.

- Cum vă explicați aceste nesfîrșite căutări ale omului; de unde atîta sete de nou? ce înseamnă știința pentru umanitate?

- M-am născut cu dorința de a învăța. Dintotdeauna m-a atras necunoscutul. Setea de cunoaștere este specific umană. Nemulțumirea în fața superficialității, dorința de a crea ceva util, de a lăsa posterității o moștenire mai rotundă și mai plină de realizări. În seara fîră de sfîrșit a cunoașterii aveam datoria de a face cîte un mic pas ce va aparține timpului nostru, nouă. Întrebările eterne - de ce? la ce? cu ce? unde? cum? - trebuie să ne urmeze pînă la sfîrșitul vieții: căci aceasta este menirea existenței noastre: o veșnică căutare în a răspunde cît mai complet întrebărilor puse de noi, nouă. Din acest punct de vedere, Bojorilor nu le-a fost rușine să se numească ca mesageri ai cunoașterii.

(VA URMA)

DANIEL OGNEAN ■
ADRIAN IOANAS ■

Furtună într-un pahar cu apă

„Intenția frumoasă este să reușim a repara căminul” — sugerează directorul educativ Constantin Nica. Nu o spune resemnat, nici sceptic, deși ar fi avut suficiente motive.

Amănunte suplimentare ni le oferă președintele comitetului de cămin, Costa Roman, oarecum contrariat: „Nu știu ce s-a auzit la „Forum Studentesc”, dar lămurim noi situația!”

Căminul 22/C — căci despre el e vorba — este locuit de studenții a două facultăți — Construcții și Mecanică Agricolă.

Deși este un cămin mare și frumos (sau, poate, tocmai de aceea!), locatarii lui se confruntă cu probleme dificile. Sau delicate, mai bine spus! Că bine a constatat cineva — „De ce simplu, când se poate mai complicat?” — fără intenția unor înșinuări, dezarmezi în fața argumentelor oferite spre documentare. Să începem, dar...

La cazarea în acest cămin, studenții au trebuit să semneze o declarație-angajament privind obligativitatea zugrăvirii camerei repartizate până la data de 10 oct. anul trecut. Irevocabil, soluția se acceptă de către studenții-căminiști, în absența altei variante.

Pentru studenții de la Construcții, zugrăvitul camerei devine, în ultimă instanță, un experiment necesar, o bulversare a imaginației și gustului fiecărui pe fundalul celor patru pereți. Pentru colegii de la Mecanică Agricolă, însă, lucrurile se complică nitel — adică, bine de tot — neexistând nici un meșter Manole dispus a se angaja la astfel de lucrări.

În pofida ustensilelor și materialelor puse la dispoziție de către comitetul studentesc de cămin, au existat cazuri ce nu s-au conformat angajamentului, locatarii suferind (probabil) consecințele stipulate în susnumitul act.

Cum s-a implicat Serviciul tehnic? — „Sînt depășiți, posibil, de volumul lucrărilor” — ne răspunde directorul educativ al căminului. Infiltrațiile masive la ultimul etaj au dus practic, la imposibilitatea locuirii la acest ni-

vel, apartamentele fiind închise. Igrasia amenință și etajele inferioare. Grupurile sanitare devin inutilizabile.

Deficiențele se acumulează, degradînd lent — dar sigur! — ceea ce studenții căminului numesc cu mindrie „casa noastră”. Pînă unde se va ajunge?

Povestea echipelor de intervenții — relatată de vicepreședintele sectorului administrativ, Remus Bianga — constituie un capitol aparte, lipsit, oricum, de succese notabile. Rămîne doar o poveste ce pledează pentru spiritul de întraajutorare dintre locatarii, despre sprijinul acordat de Comitetul Studentesc de Complex colegilor în cauză.

Acum, în ceasul al doisprezecelea, se pot face remedieri, fără a aloca investiții masive. Camerele vizitate — în general, curate și aranjate — argumentează în acest sens.

Nu putem uita că atribuțiile membrilor comitetului de cămin nu se sfîrșesc odată cu plecarea directorului educativ, că autogospodărirea este o necesitate și o utilitate în economia căminului studentesc. DA, oricît de nefiresc vi s-ar părea aceste cuvinte — necesar și util — ele sfîrșesc acolo unde, de fapt, ar fi trebuit să înceapă. Cum se poate rezolva problema acestui cămin? Cu simple ridicări din umeri, în nici un caz!

Are cineva vreo soluție? (Poate, pînă la repararea căminului membrii comitetului vor afla (fie și confidențial)) pe ce loc s-a clasat „duășdoi” în întrecerea „Căminul-scoală a vîștii în colectiv”.)

LILIANA BRAD ■

IOAN CABA ■

P. S. Dorim să credem că problema va fi soluționată favorabil de către factorii decizionali. Este de datoria noastră a lua atitudine, atunci cînd, fie și dintr-o crasă neglijență, un cămin de-al nostru, studentesc, este amenințat cu degradarea. Ar fi un act de vandalism (!) pe care l-am tolerat cu bună știință.

Cum, pentru două, trei sau chiar patru săptămîni, sălile de lectură vor fi locurile cele mai frecventate ale Complexului, trecem și noi prin ele cu doar cîteva zile înainte de startul sesiunii.

La **căminul 19/C**, densitate mare de studenți/masă în sala de lectură de la etajul I. Se profită de fiecare scaun și colț de masă (mese acoperite, cîndva, chiar și cu înflorate fețe de masă). Sala de lectură plasată exact deasupra ne lămurește prin dezolantul inventar: două mese și două scaune valide, plus trei scaune rupte, atîrînd strîmb pe lingă pereți. Explicația o găsim în fața administrației sub forma unui anunț care invită locatarii să restituie mesele și

Alături, la **căminul 15/C**, peste cîteva zile — adică odată cu debutul sesiunii — ne asigură Alinel Narița, președintele comitetului de cămin, chiar și clubul urmează să intre în postura de sală de studiu.

Sala de lectură a **căminului 12/C**, de fapt clubul, sau amîndouă la un loc, poartă un lacăt masiv la intrare. Este foarte adevărat, așa cum ne spune și Gabriela Grecu, vicepreședinte cu probleme politico-ideologice al comitetului de cămin, într-un cămin unde locuiesc cîte două studente în cameră, nu prea se simte nevoia unor săli de studiu. Dar, poate, era bine venită și această sală, mai ales că necesita un efort minim de transformare a clubului în acest scop. O expli-

Săli de lectură în haine de lucru

scaunele luate din sala de lectură. Cum perioada proiectelor s-a cam dus, sperăm, — împreună cu membrele comitetului de cămin — într-o remobilare și reintrare în drepturi a sălii de lectură de la etajul II.

Pusă la punct, dotată cu mese tipice pentru studiu, despărțite de geamuri de sticlă mată, sala de lectură de la primul etaj a **căminului 22/C**. Aici îl găsim și pe Roman Costea, președintele comitetului de cămin, ce ne informează că sala de la etajul II — identică cu cea în care sîntem — este inutilizabilă după lăsarea serii (și ce repede se întunecă iarnă!) deoarece electricienii Complexului, deși mereu solicitați, rămîn insensibili la starea de sesiune. Drept mărturie stă mormanul de tuburi fluorescente arse într-un timp foarte scurt și depozitate în camera Administrației.

După ce trecem prin **căminul 16/C** putem parafraza: **Atîtea cămine, atîtea obiceiuri de sesiune**. Sălile de lectură sînt descuiate, mobilate (e adevărat cu bănci de ciclu primar!), instalația electrică funcționează, dar sălile sînt cu desăvîrșire... goale.

cație să fie și faptul că la ora raidului nostru, președinta comitetului de cămin, Gabriela Oprean și vicepreședinta cu probleme administrative, Petra Borchescu erau plecate... acasă ca să învețe?!

Concluzia? Peste tot se simte că s-a făcut cîte ceva pentru întîmpinarea acestei stări de fapt — sesiunea —, dar nu suficient. Și chiar dacă nu contează foarte mult fețele de masă și perdelele de la ferestrele sălilor de lectură, ele contribuie, pe alocuri, la realizarea climatului optim, a atmosferei de studiu propice travaliului intelectual necesitat de sesiune.

Climat la care trebuie să contribuim și nu în ultimul rînd, chiar noi.

Noi, cei ce la locul nostru de lingă fereastră sau din partea stîngă, cu fața la perete (!), unde încet-încet aducem din cameră un întreg bazar, inclusiv pătura și pernița de pe scaun, borcanul cu dulceață și paharul cu „Ness”, sîntem AICI pentru două-trei săptămîni mult mai acasă decît oriunde.

SORINA SOPA ■

PUNCT ȘI ...

Deși ora prînzului, abonatii se (cam) lasă așteptați — motiv care ne îndeamnă a parcurge meniul zilei (evident, cel afișat!) Cu greu îl descifrăm, cocoloșit pe tabla din hol. Nu ne surprinde nici faptul că hieroglifile desenate se referă la un meniu dintr-o cu totul altă zi, demult apusă și consemnată în scripte. Atmosfera gastronomică este completată de prezența unei fotografii color, destul de sugestivă. Regretăm doar scăparea autorului anonim în a menționa cantina unde pot fi găsite asemenea expozate. Alături, într-o perfecție simbioză, își duce nestingherit viața un articol despre F.A.C.S. Acum? Indoielii noastre i se replică spontan „O fi vorba despre festivalul bucătarilor?” — sugerat în treacăt de un abonat. Nu ne vine a crede...

Ne vine în ajutor un membru al comitetului de cantină, Eugen Daniel ce ne însoțește în prelungul peregrinaj.

În scurtele discuții purtate cu administrația cantinei înregistrăm existența unor mici (chiar mici!) situații conjuncturale ce s-au repercutat negativ asupra procesului fluxionar desfășurat în acest perimetru. Absențe? Abateri? Indisciplină? — Intenția este mare, însă tot registrele sînt în măsură a ne clarifica întrebările. Ca să vezi, și registrele sînt bune la ceva! „În primul rînd din neața cînd am venit am găsit sala murdară (ne măturat) (N. R. — Ortografia este în original!) plus vesela și tacimurile spălate necorespunzător. — se revoltă, pe merit, Gabriel Popa și Attila Gvarbán — Nu e prima dată cînd joi găsesc cantina în halul ăsta. Ar fi cazul să luăm măsuri”. Se confirmă, astfel, prezumpția menționată anterior de același Gabriel Popa și László Bodoni, din 9 dec. 1986: „Nu se știe cine la ce cantină face practica și la ce oră trebuie să vină. Ce va fi joi?” Într-adevăr, ce va fi joi? Să fie, oare, ziua nefastă a comitetului? Răspoi: „Prînz — Prea multe cu grupa de serviciu. Banda nu a vrut să spele tăvile din cauza asta s-a oprit de foarte multe ori serviciul la ghișeu. Transportul dispăre fără aprobarea comitetului. În rest, nu am avut probleme.” (Viorica Noja, 19 dec.) Se pare că probleme există, dar lipsesc cu desăvîrșire. Tot nenea Iancu, săracu!

Să recapitulăm: numărul studenților repartizați pentru această cantină este, de multe ori, insuficient. Și, nu numai atît! Prezența la primele ore ale dimineții este foarte rar în proporție de sută la sută. Firesc, mai există și situații de genul „Am fost chemat de acasă pe motiv că s-au prezentat foarte puțini dintre studenții ce trebuiau să efectueze practica în cantină”.

Neîndoielnic, dacă există probleme, acestea nu sînt prea roze!

Lăudabil, s-au încercat și măsuri drastice, cu un oarecare rezultat. „Voi sesiza decanatul facultății respective în acest sens (an II-T.C.M.)” consemnează directorul educativ Ioan Fortuna. Absenteismul în masă nu poate fi tolerat, după cum nici subterfugiile la care se (mai) apelează uneori. Negru pe alb scrie în dreptul datei de 9 dec. „Dimineața la 6.30 erau numai 3 studenți. La cantină avem 11 (unsprezece) studenți din II-T.C.M. Unde sînt ceilalți? Am primit 5 de la cantina 1/C (Doi cu mîna ruptă și-un sportiv.)” Cabinetul de ortopedie s-a mutat, așadar, la cantina 4/C?

O inițiativă bună este acordarea de note pe sectoare studenților de serviciu de către membrii comitetului de cantină. Fluctuațiile discordante prezente în aceste „indexuri ad-hoc” reflectă ori un dezinteres patent din partea grupelor de serviciu, ori — să ne fie scuzată afirmația — incapacitatea celor ce acordă punctajul.

Între hiatururile frapante în organizarea serviciului la cantină se numără și (cvazi) existența cerberilor de la tacimuri. Rezultatele sînt conform așteptărilor, adică păgubitoare.

Desigur, între atîtea minusuri, o remarcă specială pentru gramafonul corect al porțiilor, și — de ce nu? — pentru optimismul molipsitor al tov. adm. H. Müller: „Poate, timpul le va rezolva pe toate!” Poate?

Punem punct (deocamdată!) circuitelor cantinelor din Complex. Vom relua „Marea buclă” în intenția de a consemna (numai) aspecte pozitive din activitatea cotidiană a cantinelor.

LILIANA BRAD ■

DANIEL OGNEAN ■

... DE LA CAPĂT

Acupunctura — ora adevărului (III)

— Fără intenția de a face divagații, tov. dr. Ioan Ometa, sînt adeptul celor ce susțin că puntea de legătură între teoria și practica metodei rămîne... experiența! Ce valoare îmbracă, așadar, verbul a ști în acupunctură?

— Cunoașterea acupuncturii implică obligatoriu două elemente fundamentale, intricate, a studia tot ceea ce este scris în domeniu, în special cărțile Chinei antice, duolat de o bogată experiență cotidiană, cu o substanțială cauzistică din toate domeniile.

— Pentru un neinițiat, frecvențele trimiterii la teorie și filosofia chineză antică ar părea, la prima vedere, un leitmotiv. Așa să fie?

— Numai studiul aprofundat al acestor două arii de investigație poate crea o imagine reală a ceea ce reprezintă, de fapt, acupunctura. Cu riscul de a mă repeta, există o mare deosebire între modul de gîndire al medicinei tradiționale chineze și cea europeană în sfera teoriei apariției bolilor.

— Studentul care și-ar dori să buchisească abecedarul acupuncturii, cu ce-ar începe?

— Evident, cu începutului! Adică, legea celor cinci elemente — lemn, foc, pămînt, metal, apă — elemente corespunzînd unor organe interne. Succesiunea lor reprezintă, în același timp, o legătură intimă a organelor între ele, fapt ce exprimă succint modul unitar de a privi corpul omenesc. Nimic nu se poate întimpla fără o modificare energetică cu răsnet asupra celorlalte organe.

— Și pentru că am demarat în acest sens... — Al doilea element important este teoria meridianelor — cunoașterea lor, cu traiectul, punctele, rolul fiziologic și efectele în patologia organismului.

(VA URMA)

CRISTIAN BAIULESCU ■

LA INCEPUT DE AN. Tocmai din Copou, prietenii noștri de la „Opinia Studențească” ne transmit salutul lor colegial, alături de vestea ultimei lor reușite, am numit numărul dublu, 5-6, păstrând încă mirosul cald al offset-ului. Asemenea, multă baftă!

IZVOARELE REVIN LA MATCĂ. În aceeași ordine de idei, inginerul stagiar Ilie Lăudat — actualmente gorjan prin prezență fizică (și nu numai...) dar (încă) timișorean prin spirit — face dovada simpatiei sale pentru revista „Forum Studențesc”, adresându-ne un șarmant „Multe... apariții tipografice!” Așa, da!

„SPECTATOR”-I LA SLANIC. Sub bagheta maestrului Lorin Vasilovici, „Spectator”-ul de la Slanic Moldova a ajuns un veritabil artist, făcând o serioasă concurență (și propagandă!) Galelor Amfiteatru. După cum se vede, nu-i tot una să fii spectator sau să ai „Spectator”, mai ales dacă în ultimile rînduri (nu ale sălii de spectacol!) sem-

nează Paul Nancă, Lilian Zamfiroiu, Dan-Silviu Boerescu și compania!

IN VIRFUL FOARFECII (Studențimea comunistă brașoveană, nr. 6/86).

● Viața studențească a pulsă la Brașov încă din primele săptămîni ale noului an în atmosfera tonifiantă a serilor culturale. (Horia JARCA)

● ÎN DIALOG ●

● Ce așteptăm de la iarna cu examene? (Cristian BALĂCESCU).

● Reflexia filozofică lucrează în bună parte cu forțele poetice ale spiritului. (Ruxandra ENESCU).

● De obicei auzim opiniile apărării studențești:

● Examenle sesiunii. (...) Vor rămîne, sînt sigur, în infinitele coloane ale minții, se vor di-

lata în conștiința noastră, marcindu-ne devenirea înfăptuirile, ca măsuri ale valorii. (Cristian BALĂCESCU)

● Din observarea elementelor menționate se poate deduce (dar nu în deplină siguranță) perioada critică în care devine posibilă alunecarea tonelor de zăpadă. (Marian BĂDIRCEA)

● Cu toate acestea evoluțiile colegilor noștri, în mare parte, au convins. (Horațiu PINȚA)

● Notabile sînt reprezentările de pădurence, idealizate, revenind obsedat în atelierul pictorului, ca arhetipuri de nuanță alegorică, desprinse din lumea concretului popular. (Daniel AELENEI)

● Iată de ce consider că trebuie să inițiem cit de curînd organizarea anuală a unei „Zile a Mecanicii Fine”. (Ioan CURTU)

● Am dori să revenim cu noutăți despre ceea ce ar trebui să devină o „...arcă a unei speranțe”. (Horațiu PINȚA)

CRONICAR ■

Simt nevoia să comunic celorlalți ceva

Arhitect de mare talent, apreciat cadru didactic, grafician și nu în ultimă instanță cîntăreț, iată câteva dintre calitățile care l-au făcut pe Alexandru Andrieș cunoscut în cele mai variate medii socio-profesionale. Prezent pentru două zile în mijlocul studenților timișoreni cu ocazia concertelor de debut ale grupului rock ABRA, Alexandru Andrieș a polarizat — poate mai mult decît și-ar fi dorit — chiar el însuși! — atenția sutelor de studenți care au luat cu asalt sala de festivități a Casei de Cultură a Studenților. Înaintea ultimului concert, rupîndu-se pentru câteva clipe din tumultul pregătirilor iminente ridicării cortinei, Alexandru mi-a împărțit din gîndurile sale...

— Așteptăm să ne spuneti câteva lucruri despre dumneavoastră...

— Păi, cum să spun? nu ar fi teribil de greu, dar nici ușor. De cînd mă știu, mi-a plăcut muzica și desenul, iar mai tîrziu, cînd am început să priveșc și să înțeleg lumea cu alți ochi, am înțeles arhitectura. Nu cred să reușesc a face o clasificare între ele. Atît muzica, cît și arhitectura fac parte din mine așa că...

— Se vorbește frecvent despre o posibilă legătură între arhitectură și muzică. Se vehiculează idei de genul „arhitecturii sunetelor” și a „sunetelor arhitecturale”...

— Într-adevăr, mulți susțin existența acestei asocieri. Personal, nu mi-am propus niciodată să o caut. Cînt pentru că simt nevoia să cînt, și fac arhitectură pentru că simt nevoia să fac arhitectură. Probabil — nu probabil, ci sigur! — și arhitectura este o formă de artă, și cum nu poți separa părți în cadrul întregului artistic, iată o posibilă legătură. Și în muzică, ca și în arhitectură, există și lucruri bune — ce ne conduc spre extaz — și căderi, de altfel. Important, însă, e faptul că există; și aici mi-aș îngădui a-l cita pe maestrul Ciulei: „Chiar și în cel mai prost film sau piesă de teatru, vei găsi o fărîmă de artă adevărată.”

— Sînteți în peisajul nostru muzical o figură aparte, aveți un stil inconfundabil, o consecvență ce ar putea servi drept exemplu și pentru alții...

— Nu am urmărit niciodată să sochez lumea, nici să-mi creez un stil șablon, ceva în genul unei ștampile și care, aplicată peste o partitură, toată lumea să spună: „Andrieș!” Am fost — întotdeauna, sincer. Cred că această situație a implicat participarea mea totală și, inevitabil, personalitatea mea și-a spus cuvîntul. Vreau să cred că, în sensul bun. Niciodată nu m-am apucat să cînt așa, de plictiseală sau pentru că alții au tras de mine. Am cîntat doar atunci cînd am avut ceva de spus, pentru că simt nevoia să le comunic celorlalți ceva.

— Pentru că vorbim despre nevoia de comunicare, despre necesitatea ca ceea ce faci în artă să poarte un mesaj adresat celor care receptează gestul tău, ar fi interesant să aflăm cum vă elaborați cîntecele?

— Nu m-am gîndit niciodată serios la acest lucru. Poate că nu am mai fost întrebăți? Cert este că textul apare în mod spontan, în tramvai, acasă, și de cele mai multe ori, însoțit de muzică. Poate că este puțin pretentios spus: „de muzică” este de fapt, o linie melodică, un fir ce face ca versurile

să se lege între ele. Ceea ce mi se pare curios este că, în general, textul nu are legătură cu situația de moment. Țin minte că, student fiind, multe cîntece le-am compus în timpul cursurilor; mi s-a întîmplat chiar să scriu versuri pe biletul de tramvai. Se pare că ideile nu prea țin cont de locul în care ne aflăm.

— Cîntați, aveți activitate didactică, faceți grafică de disc și pentru diverse publicații, realizați traduceri în limba engleză — cînd găsiți timp pentru toate?

— Hm! Ai dreptate. De multe ori abia mai găsesc răgaz pentru un somn. Cred că va veni o clipă cînd va trebui să mă hotărîsc pentru ceva, renunțînd la altceva... În orice caz, despărțirea va fi foarte grea și sper că acea clipă să fie cît mai departe. Ca să pot veni la Timișoara, a trebuit să renunț la Balul Bobocilor de la Arhitectură, dar sper că s-au descurcat și fără mine. De fapt, cînt de pe vremea studenției, iar prietenii mei din Timișoara au fost primii care m-au invitat.

— Pentru că ați amintit de prietenii dumneavoastră, încercînd o generalizare, făcînd un salt de la particular la general, ce credeți despre muzica noastră rock și folk la ora actuală?

— Din păcate, sîntem într-un regres vizibil. Toată lumea se preocupă de aspectul tehnic — stații puternice, efecte acustice, instrumente cît mai sofisticate — mesajul, muzica în sine, fiind lăsate pe plan secund... Ar fi bine, după părerea mea, ca fiecare să-și cînte compozițiile proprii.

— Ceva proiecte de viitor?

— Un nou disc la Electrecord și... cam atît. Vreau să fie o surpriză!

— Totuși... Va fi ceva în genul „Interioare”-lor?

— Mi-ar plăce să cred că nu!

— Dacă mai doriți să spuneți ceva admiratorilor dumneavoastră din Timișoara...

— Vreau să le mulțumesc tuturor celor ce m-au primit, tuturor celor ce m-au făcut să mă simt minunat, acestui public studențesc pe care eu nu-l cunoașteam, dar care mi-a arătat că mă cunoaște, și care a fost — sincer să fiu mult peste așteptările mele!

BOGDAN POPESCU ■

SPORT...

Foarte frecvent, la redacție sau pe aleile Complexului, în mod direct sau prin anonime, s-au făcut auzite reproșuri vis-à-vis de paucitatea revistei în articole sportive. Venind în întîmpinarea iubitorilor de sport, intenționăm inaugurarea unei rubrici permanente, a cărei finalitate urmărește popularizarea mișcării sportive studențești timișorene.

● Inevitabil, soccerul rămîne în atenția tuturor. Ce este cu „Poli”? După ce anul trecut Iosif Rotariu a spus adio team-ului studențesc, preferînd gazonul frumos aranjat din Ghencea, iată că Marcel Sabou — o altă mare speranță a fotbalului timișorean, schimbă provincia în favoarea capitalei. Sosește, cumva momentul a ne întreba, cine urmează? Sau, poate, vom avea surpriza a înregistra cereri de transfer în sens invers?! Cred că prof. Ion V. Ionescu și secundul Dan Păltinișan nu vor avea nimic împotriva să întărească mijlocul „alb-violetilor” cu Loți Băloni și cu Gică Hagi, cînd aceștia își vor exprima dorința a juca... studentește. Pînă vom fi martorii unei asemenea solicitări, să nu uităm a-l declara piedut și pe „Mima” — marele nostru răsfațat — care, după (semi)cantonaamentul de la Vatra Dornei, a aterizat tocmai la Obiliciul Sîmărtinu Sîrbesc, stîrnind premoniunile lui Marcel Popescu, amestît la rîndu-i, de dorul lui Dobrin. În plus, crampoanele lui Țeposu vor putea fi admirate mult mai aproape de gară, pe stadionul C.F.R.-ului, iar goal-keeper-ul Leu a fost împrumutat unei firme serioase — Progresul. Și-au exprimat dorința a se familiariza cu pictura alb-violetă — Boldor, Iova, Dreghici și Paleoca. Să le urăm bun sosît, decît!

● Se profilează o nouă formulă de campionat în fotbalul românesc? Dacă F.R.F.-ul își va da girul, ne rămîne să sperăm că „Poli” va fi una dintre echipele diviziei națio-

nale nou formate. Cum argumentele pro și contra nu lipsesc, ne putem aștepta ca o „motiune de cenzură” să blocheze decizia „parlamentului” sportului rege.

● Unii își mai pun întrebarea: De ce un turneu de pregătire tocmai în Siria? Răspunsul pertinent îl furnizează organele diriguitoare speculațiile neavînd nici o valoare. Nu promovăm asemenea faulturi. Opinia noastră — cine are de gînd să încurajeze fotbalul timișorean, să poftescă în tribune, la meciurile lui „Poli”. Pentru polemici, le recomandăm să frecventeze pe chi-biți din zona Piața Operei.

● Grupa A (preliminară) și o grupă semifinală a Campionatului Mondial Universitar de Handbal (30 mai — 8 iunie a.c.) se vor desfășura în cocheta Sală Olimpia din Timișoara. Marii favoriți, handbaliștii români — în grupa timișoreană, umăr la umăr cu reprezentativele Algeriei, Bulgariei și Elveției — sperăm a depune o candidatură serioasă la cîștigarea titlului suprem. Singurele noastre probleme — la ce scor vom cîștiga, și cîți dintre elevii antrenorului ing. Constantin Jude vor figura în superba postură?

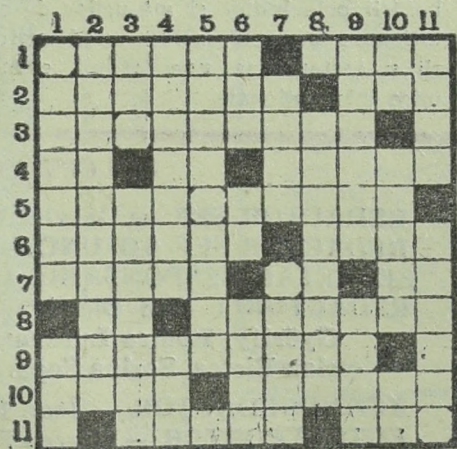
● Cititorii au găsit modalitatea cea mai directă a confruntării de opinii cu membrii redacției revistei — „provocarea” la meciurile de fotbal. Ultimii noștri „adversari”, prietenii de la Studioul „Thalia”, s-au comportat peste așteptări, dovedindu-se buni... handbaliști (scor final 12-12!). După ce vom rezolva favorabil tratativele privind cooptarea în cadrul revistei, ca... redactori de onoare, a lui Cami și a Gîscanului, vom organiza un miniturneu de fotbal studențesc, dotat cu trofeul „Cupa Forum Studențesc”. Aviz amatorilor!

● Felicitări echipei de fotbal Steaua București pentru magnifica victorie. Vom reveni!

IOAN FAUR ■

INDEX

SCHIMB DE EXPERIENȚĂ

ORIZONTAL: 1. Potrivită pe locul ei — Barele verticale ale porții (sing.). 2. Îmbrăcăminte de piele (pl.) — Centru de acțiune. 3. Personaj de groază (pl.). 4. Cuburi pentru joacă (sing.) — Cad de pe margine! — Un ceas trecut de vreme. 5. Un venit neașteptat (fem., pl.). 6. Lucrare făcută cu pana (pl.) — Ni se prezintă cu soțul. 7. A-și urmări țelul — Poale de deal! — Tuns pe ceafă! 8. Apucat de mijloc! — Acțiune de binefacere. 9. Cursă de urmărire. 10. Un englez ce se consumă de dimineață — Un fel de ciine mic. 11. A trage și pielea de pe cineva — Mijloc de exprimare a entuziasmului.

VERTICAL: 1. Sîrșit de activitate — Vorbă spusă pentru realizarea apropierei. 2. Te îndoaie... din

spate. 3. Urmă de proiectil la țintă — Notă acordată pe importanța unei relatări. 4. Trombonist în exercițiul funcțiunii — Mijloc de navigație relativ mic. 5. Materiale impurificate cu diverse elemente. 6. Obiectivele pătrate 10x10 — Semnul adunării — Te repetă dînd din colț în colț. 7. Complex de companiament — „Aranjați” cu bune intenții. 8. Mai mult decît o îndoire (pl.). 9. Tare ca piatra — Unitate de circulație în America. 10. Schimb de piese, la cea mai mică distanță posibilă — Timp de odihnă pe teren (pl.) — Început de odisee! 11. E ența unei încercări temerare — Azi, mâine, așa, pe-nserat.

STELIAN-RADU CACUCI ■
c.r. „Alma mater”

„Să ne angajăm cu toții că vom activa astfel încât partidul nostru să se manifeste și în viitor ca un puternic detașament activ al mișcării revoluționare mondiale, al luptei pentru transformarea progresistă a societății umane, pentru îndeplinirea aspirațiilor fundamentale ale omenirii, de progres, libertate, suveranitate și pace! Asigurăm pe prietenii noștri de peste hotare că și în viitor Partidul Comunist Român, România socialistă vor face totul pentru a-și aduce contribuția la triumful nobilelor idealuri ale socialismului și comunismului, la victoria cauzei prieteniei și colaborării între popoare, la făurirea unei lumi mai bune și mai drepte pe planeta noastră.”

NICOLAE CEAUȘESCU

UN SINGUR SCOP, O SINGURĂ VOINȚĂ — PACEA ȘI BUNĂSTAREA —

Un atribut definitoriu al politicii externe românești, făurite și promovate consecvent de președintele NICOLAE CEAUȘESCU, îl constituie dinamismul. În perioada de mari prefaceri revoluționare, inaugurată de istoricul Congres al IX-lea al Partidului Comunist Român, și înscrisă în conștiința istoriei drept „EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU”, politica României socialiste a cunoscut un ritm susținut, nivelul ei actual conferindu-i o mare autoritate și un înalt prestigiu pe toate meridianele lumii.

Dimensiuni universale ale unei mari vocații

Înalta prețuire și admirație pe plan mondial față de personalitatea președintelui NICOLAE CEAUȘESCU și-au găsit expresia în cele circa 130 de înalte distincții, ordine și medalii conferite de numeroase țări, institute și organizații naționale și internaționale.

Totodată, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a primit titlul de „Doctor Honoris Causa” al unor prestigioase universități, printre care: Universitatea din Nisa, Universitatea Centrală din Ecuador, Universitatea Națională San Marcos din Peru, universitățile din Buenos-Aires și Sud-Bahia Blanca, Universitatea filipineză, Universitatea Yucatan-Mexic ș.a.

Opera de inestimabilă valoare teoretică și practică a președintelui NICOLAE CEAUȘESCU este tipărită pe toate meridianele, consemnându-se apariția a aproape 160 de volume în 30 țări din Europa, America de Nord și de Sud, Asia, Africa și Oceania.

În consens cu aspirațiile vitale ale tuturor popoarelor, în numele vieții și existenței pașnice, al colaborării și bune înțelegeri, România a militat și militează cu fermitate pentru:

Dezarmarea, obiectiv vital al umanității

● Trecerea la îndeplinirea, pe etape, a unui larg și cuprinzător program de dezarmare, în centrul căreia se află dezarmarea nucleară;

● Reducerea radicală, cu cel puțin 50%, pînă în anul 2000, a armamentelor clasice, a efectivelor și bugetelor militare;

● Eliminarea, pe baza unor înțelegeri cuprinzătoare, a tuturor armelor chimice, încetarea producerii acestor arme de nimicire în masă;

● Folosirea spațiului cosmic, exclusiv în scopuri pașnice, oprirea proiectelor de militarizare a Cosmosului;

● Activarea tuturor formelor de negocieri, pentru convenirea unor acorduri larg cuprinzătoare de dezarmare.

Prioritatea priorităților — eliminarea primejdiei nucleare

● Oprirea producerii, experimentării și amplasării de noi arme atomice;

● Oprirea neîntârziată a amplasării noilor rachete nucleare în Europa și retragerea celor existente;

● Lichidarea și scoaterea în afara legii a întregului arsenal nuclear;

● Realizarea unui acord prin care toate statele posesoare de arme nucleare să înceteze imediat orice ex-

periență cu armamentul atomic — ca prim și esențial pas pe calea dezarmării nucleare;

● Crearea de zone libere de arme nucleare în Balcani, în centrul și nordul Europei, în alte regiuni ale lumii.

Pentru o Europă a păcii și înțelegerii

● Din inițiativa președintelui NICOLAE CEAUȘESCU, România a adus o contribuție de seamă la pregătirea, desfășurarea și încheierea cu succes a Conferinței de la Helsinki pentru securitate și cooperare în Europa;

● În baza orientărilor formulate de secretarul general al partidului țara noastră a jucat un rol important în adoptarea, la Conferința de la Stockholm, a unui complex de măsuri de ordin politic și tehnico-militar vizînd reducerea riscului unui război, în vederea întăririi securității și încrederii dintre statele europene;

● Formularea, și prezentarea la actuala reuniune general-europeană de la Viena, a documentului „Poziția României, aprecierile și considerentele președintelui NICOLAE CEAUȘESCU cu privire la realizarea dezarmării, securității și colaborării în Europa”, vizînd necesitatea organizării unei reuniuni de experți în vederea examinării și stabilirii de măsuri și noi forme de cooperare economică și tehnico-științifică.

Dreptul tuturor națiunilor lumii la dezvoltare și progres

● Realizarea unor transformări radicale, de conținut, în economia mondială și în relațiile economice mondiale;

● Soluționarea globală a problemei datoriei externe ale țărilor în curs de dezvoltare;

● Eliminarea tendințelor protecționiste, desfășurarea unor schimburi economice libere de orice îngrădiri și discriminări;

● Stabilirea de raporturi echitabile între prețurile materiilor prime și cele ale produselor industrializate;

● Convocarea unei conferințe internaționale, sub egida O.N.U., cu participarea statelor dezvoltate și a țărilor în curs de dezvoltare, în scopul elaborării principiilor și măsurilor de soluționare a problemelor subdezvoltării și instaurarea unei ordini economice internaționale.

Pentru eliminarea politicii de forță și reglementarea litigiilor prin tratative

● Adoptarea, prin consens, de către Adunarea Generală a O.N.U. a Apelului solemn propus de România adresat statelor în conflict pentru a pune neîntârziat capăt ostilităților militare și a trece la reglementarea pașnică a diferendelor lor, concomitent cu Angajamentul solemn al tuturor statelor de a se abține de la folosirea forței și amenințării cu forța și de a reglementa problemele litigioase numai prin mijloace pașnice;

● Avansarea de propuneri concrete privind soluționarea pe cale pașnică a problemelor din Orientul Mijlociu și organizarea, în acest scop, a unei conferințe internaționale în cadrul O.N.U., cu participarea tuturor țărilor interesate, inclusiv a O.E.P.;

● Necesitatea soluționării la masa tratativelor a celorlalte conflicte din Zona Golfului, din Asia, Africa, America Centrală;

● Susținerea inițiativei privind crearea, în cadrul O.N.U. a unei Comisii de bune oficii, mediere și conciliere, precum și elaborarea documentului internațional asupra bunei vecinătăți.

Pentru cauza independenței și suveranității tuturor popoarelor

● România a fost coautoare la toate rezoluțiile O.N.U. privind eliminarea colonialismului și neocolonialismului;

● Documentele încheiate cu prilejul contactelor și întâlnirilor tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU cu liderii mișcărilor de eliberare națională au marcat primele recunoașteri internaționale ale acestor mișcări, ca reprezentante legitime ale popoarelor respective;

● Momente de cea mai mare însemnătate în stimularea colaborării cu țările state independente le-au constituit istoricele itinerare ale președintelui NICOLAE CEAUȘESCU, împreună cu tovarășa ELENA CEAUȘESCU, în țări al Asiei, Africii și Americii Latine.

FORUM STUDENȚESC

forum studentesc

Organ al Consiliului Uniunii Asociațiilor
Studentilor Comuniști din Centrul Universitar
Timișoara

COLECTIVUL DE REDACȚIE

REDACTOR ȘEF — Gabriel Baiulescu
REDACTOR ȘEF ADJUNCT — Sorin Trocan
SECRETAR RESPONSABIL DE REDACȚIE — Dana Dinu
REDACTORI: Dan Blendea, Liliana Brad, Daniela Gros, György Györfy, Rodica Lucaciu, Daniel Ognean, Bogdan Popescu, Lucian Ristea, Sorina Sopa.
TEHNOREDACTOR — Ioan Faur
FOTOREPORTER — Mircea Pușcașu